

HALKIN KURTULUŞU

30 Ekim 1978
500 kuruş
133

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

THKO Konferansı Bildirisi :

Türkiye Devrimci Komünist Partisi İnşa Örgütü kuruldu

"Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adı TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ— İNŞA ÖRGÜTÜ olarak değiştirilmiştir."

"Bütün devrimciler birliğin ve partinin önüne kurulmaya çalışılan tekke duvarlarını parçalayarak saflara katılmalıdırlar"

Yazısı 8. sayfada

"İşçiler, köylüler, tüm emekçiler! Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin yükselen bayrağı altında toplanalım."

Marksist-Leninist partiler büyüyor ve güçleniyor

Emperyalist, revizyonist saldırı boşuna

Proletaryanın gerçek öncüsü: Marksist-Leninist partiler

Bütün revizyonistler, Marksizm-Leninizmi terkederek yola koyulur ve Marksist-Leninist partilere saldırırlar, "Üç Dünya Teorisi"nin özünde de revizyonistlerin ortak tezi, yani sınıf mücadelesinin sönmesi, ve sınıf işbirliği yatmaktadır. Çin revizyonistleri, tıpkı Kautsky, Kruşçev gibi çağın değiştiğini öne sürüyorlar. Onlara göre, Lenin'in emperyalizm ve proleter devrimleri çağı tespiti eskimiştir. Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı değildir.

Bu revizyonist ortak tezlerin savunucuları, proletaryanın öncü örgütü Marksist-Leninist partilere geçmişte de azgınca saldırdılar, bugün de saldırıyorlar. Revizyonist partiler, artık açıkça emperyalizmin ve burjuvazinin hizmetinde yer alıyorlar. Onların Marksizm-Leninizme saldırılarının yoğunlaştığı bir cephe de Marksist-Leninist partilere saldırı cephesidir.

Gerçek komünist partiler bugün proletaryanın gözbebeğidir. Burjuvazi, öncü güç olmadan devrim olmayacağını bilmez olur mu? Günümüzde devrim gündemde. Ama burjuvazinin sömürü ve zulüm zincirini kıracak Marksist-Leninist partinin önderliği olmadan devrim olur mu? Bugün bütün revizyonistlerin yüklendiği görev, burjuvazinin hizmetinde proletaryanın öncü gücünü yıkmak, örgütsel olarak parçalamaktır. Geçmişteki bütün revizyonistler de bu yoldan gitmiştir.

II. Enternasyonal, emperyalizmin hizmetinde

Lenin'in karşısında Kautsky ve II. Enternasyonal, emperyalist ülkelerdeki tekelci burjuvazinin hizmetine girdi. II. Enternasyonal'in önderleri, Almanya'da partinin önderliğini gasbettiler. Dünyanın en çok üyeye sahip partisi olan Almanya Komünist Partisi'ni, Alman emperyalizminin bir uşağı haline getirdiler. Almanya'da milyonlarca işçi, tekelci burjuvaziye karşı mücadeleye atıldı; yüzlerce işçi bu mücadelede can verdi. Ama devrim olmadı. Çünkü parti, burjuvazinin uzantısı bir revizyonist partiye dönüşmüştü. Bunun karşısında Sovyetler Birliği'nde Lenin'in önderliğinde Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Marksizm-Leninizmin saflığını korudu. Lenin, emperyalizm çağının Marksizmini yaratarak ekonomistlere ve menşeviklere aman vermedi. Parti içinde hizipleri yaşatmadı. Partinin tek ve doğru komünist önderliği Sovyet proletaryasını yönetti.

Stalin, Parti içinde hizipleri yaşatmadı

SBKP, Stalin önderliğinde de Marksist-Leninist çizgiden hiç sapmadı. II. Enternasyonal dönekleri, Avrupa'da ve diğer yerlerde kendi burjuvazilerine hizmet ettiler. Almanya'da faşizmin yolunu açtılar. Stalin, burjuvazinin dıştan ve içten saldırıları karşısında Parti'nin doğru Marksist-Leninist çizgisini korudu. Troçkizm ve diğer burjuva akımlar, Parti'de yaşatılmadı. Hiziplere izin verilmedi. İşte böyle bir önderlikle Sovyetler proletaryası ve halkı, 2. Dünya Savaşında Hitler faşizminin azgın saldırısını püskürttü.

Kruşçev revizyonizmi parti önderliğini tahrip etti

Kruşçev revizyonizmi, Stalin'in ölümünden sonra Parti önderliğini gasbederek işe koyuldu. Kruşçev, yeterince uyanıklık gösteremeyen Parti önderliğini bir darbe ile alaşağı etti. Gerçi Stalin'in izleyicileri, Kruşçev'in "barışçıl yol" ve "maddi teşvik ve kârı kumanda merkezine koşmak" gibi tezlerinin burjuva özünü sezmişlerdi. Ama Kruşçev'i MK sekreterliğinden almakla yetinip, diğer bütün görevlerinde bıraktılar. Kruşçev, MK'nın toplantısını kendisi gibi revizyonist ordu komutanı ile bastı. Burjuvazi, Sovyetler Birliği'nde partinin önderliğini böylece gasbetti. Daha sonra yukarıdan aşağı, Marksizm-Leninizme sadık kalan bütün Partililer tasfiye edildi, sürüldü, katledildi. SBKP'nin revizyonist bir partiye dönüşmesi ile kapitalizmin restorasyonu, yukarıdan aşağıya gerçekleştirildi. Sovyetler Birliği giderek sosyal-emperyalist bir süper devlete dönüştü.

Kruşçev revizyonizmine karşı Arnavutluk Emek Partisi ve Çinli komünistler, Marksizm-Leninizmi savundular. Onlar, çağımızda esas kimin devrim olduğunu vurguladılar. Sınıf mücadelesi bayrağını yükselttiler. Sosyalizme "barışçı geçiş" tezi karşısında, sosyalizm ve ulusal kurtuluş mücadelelerini savundular. AEP, bu mücadelede daha başından en ön saflarda yer aldı.

M-L Partiler, modern revizyonizme karşı mücadelede doğdu.

Kruşçev revizyonizmi yalnızca Doğu Avrupa ülkelerinde değil, her yerde Komünist Partilerin Marksist-Leninist önderliğini yıkmaya çalıştı. Gerçek Marksist-Leninist partiler bu mücadeleler içinde doğdu. Şili İhtilalci Komünist Partisi, 1963'te revizyonist önderliğe muhalefet eden Spartaküs grubu çekirdeği etrafında kuruldu. İspanya Komünist Partisi/M-L, parti kadrolarının büyük çoğunluğunu revizyonizme karşı mücadele içinde koruyarak kuruldu. Brezilya Komünist Partisi, revizyonistleri tecrit etti. Partinin birliğini koruyarak, Marksist-Leninist yolunu tuttu. Bugün bu partiler, ülkelerinde sınıf mücadelesinin en önünde yürüyorlar.

Çin revizyonizmi de, M-L partilere saldırıyor.

Kruşçev revizyonizmine karşı mücadele sürecinde pek çok ülkede emperyalizme ve modern revizyonizme karşı çıkan partiler kuruldu. Ancak şimdi yeni bir revizyonizm, "Üç Dünya Teorisi" bu partileri tahrip etmek için dünya sahnesindedir. Kruşçev revizyonizminin, "Avrupa komünizmi"nin yanı sıra artık "Üç Dünyacı" revizyonizm de proletaryanın öncü gücünden mahrum etmek için burjuvazinin saflarından ateşe başlamıştır.

Çin revizyonistlerinin dünyası, Amerikan emperyalizminin, Avrupa, Japon vb. emperyalizmlerin, faşist Şah, Mobutu, Pinoçe'nin dünyasıdır. Çin revizyonist önderliği bu dünyaya katılmak istemeyen, emperyalizme ve faşizme kölelik etmeyen Marksist-Leninist partilere amansızca saldırıyor. İspanya'da 1936-39 İç Savaşı'nın şanlı direnişinin deneylerini taşıyan İspanya KP/M-L başından itibaren "Üç Dünya Teorisi"ne karşı koydu. Çin revizyonizminin, Hitler ve Mussolini artığı faşist Franko rejimi ile işbirliğini teşhir etti. Çin revizyonist önderliği ne yaptı? Bir burjuva kulüp açıp, bunu Parti diye yayın organlarında yücelttiler. Bu revizyonist mi aynı oyunu İtalya KP/M-L'ye karşı oynadı. Adını-sanını ancak tekelci burjuvazinin bildiği birkaç burjuva aydının bir kulüp kurduruldu. İsmi parti oldu. İlk işi de İtalyan tekelci burjuvazisinin en güvenilir partisi Hıristiyan Demokratlar ile, sözde sosyal-emperyalizme karşı işbirliği çağrısı oldu. Çin revizyonist önderliği, Fransa ve diğer ülkelerde de parti önderliğini kendi burjuvazisine hizmet eder hale getirdiler. Proletaryayı öncüsüz bırakmak için emperyalist burjuvazinin oyununda yer aldılar.

M-L partilerin bayrağı yükseklerde

Emperyalizmin, burjuvazinin ve bütün revizyonistlerin bu çok yönlü saldırısı Marksist-Leninist partileri yıldırdı mı? Asla! Gerçek Marksist-Leninist partiler, Kruşçev revizyonizmine

karşı mücadele ateşi içinde nasıl çelikleştilerse, şimdi de "Üç Dünyacı" revizyonizmin azgın saldırısı karşısında saflarını sağlamlaştırıyorlar. Marksist-Leninist partiler, Kruşçev revizyonizmine karşı mücadeleden deneyler çıkardılar, şimdi Çin revizyonizmine karşı daha kararlı mücadeleyi sürdürüyorlar.

Çin önderliği, Kruşçev'in bütün revizyonist tezlerini şimdi bile hayata geçirmektedir. "Maddi teşvik ve kârın kumanda merkezine kon-

M-L PARTİLER VE KİTLE ÇİZGİSİ

Milyonlarca emekçi devrim yolunda

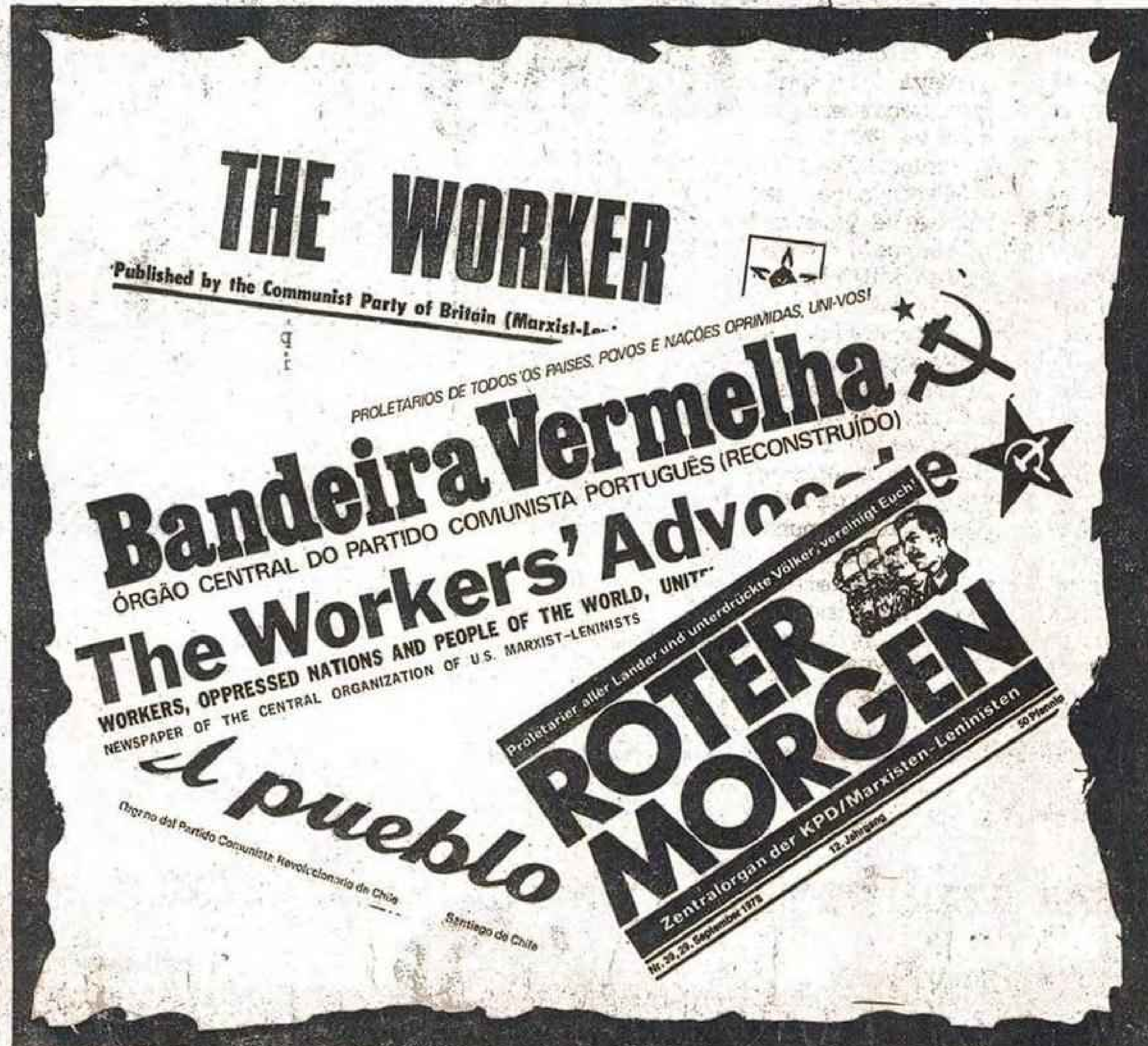
Marksist-Leninist partiler, kitlelere önderlik yapmak ve onları devrim yoluna seferber etmek için mücadelelerinde propaganda ve ajitasyon çalışmasına özel bir önem vermektedirler. Bu çerçevede parti basını, hem partinin tek ve doğru bir çizgi etrafında birleşmesini sağlamakta, hem de kitleler içindeki çalışmaya hizmet etmektedir. Brezilya Komünist Partisi'nin yayın organı "A Classe Operaria" (İşçi Sınıfı) şunları yazıyor: "Gazetemiz, Brezilya'nın Marksist-Leninist öncüsünün sözcüsüdür. Askeri diktatörlüğün ve faşizmin büyük toprak sahiplerinin ve emperyalizmin uzlaşmaz bir düşmanıdır. Devrimin cesur bir propagandacısıdır." Marksist-Leninist partiler, ajitasyon, ve propaganda aracılığıyla, halkın bütün ilerici, yurtsever direnişine ışık tutmaktadır. Şili İhtilalci Komünist Partisi yayın organı "El Pueblo" şunları yazıyor: " Propaganda, kitlelere geleceğin aydınlık yolunu göstermede, insanların kafalarındaki kötümserliği yok etmede yardımcı olan bir silahtır. Revizyonizmle mücadelede ve halk içinde Marksizm-Leninizmi yaygınlaştırmada bize yardımcı olan bir silahtır."

Sınıf sendikacılığı

Marksist-Leninist partiler, "kitleler içinde erimediği taktirde önder olunamaz" biçimindeki ilke doğrultusunda, devrimci sendika hareketi için sendikalarda çalışmalarını güçlendiriyorlar. İtalyan sendika hareketinde İtalya KP/m-l'nin önderliğinde sınıf sendikası için mücadele güçleniyor. Kitlelerin birleşmesinin ve onların mücadelelerinin gerçek örgütleri olan mücadele komiteleri inşa ediliyor. Şili'de illegal işçi komiteleri kuruluyor. Almanya'da Devrimci Sendikal muhalefet (RGO), İspanya'da İşçi Meclisleri Birliği (AOA) yüzbinlerce işçiyi burjuvaziye ve sendika patronlarına karşı birleştirmiştir. Kolombiya KP/M-L, işçi sınıfını devrimden çevirmek için sendikalarda faaliyet gösteren revizyonistleri teşhir etti. İktidarı seçimle alacağını ve parlamentarizmi öğütleyen revizyonistlere karşı Parti sınıf sendikacılığı yolunda önemli adımlar attı.

İşçi-köylü ittifakı

Marksist-Leninist partiler, işçi-köylü ittifakına büyük önem vermektedirler. Birçok parti köylerde kitle örgütleri ve sendikalar kurdular. İspanya KP/M-L tarafından yönlendirilen Köylü Halk Birlikleri, İtalya KP/M-L'nin yönlendirdiği Mücadele Komiteleri, Kolombiya'da Ulusal Köylü Birlikleri Derneği bunun örnekleridir. Portekiz KP (Yeniden Kurulmuş) yoksul köylülerin topraklarının büyük toprak sahiplerine geri verilmesini öngören "Toprak Reformu" yasasına karşı köy emekçilerinin mücadelelerinde aktif olarak yer aldı. ve onları yönetti. Brezilya Komünist Partisi, Para bölgesinin güneyinde köylülerin yıllar süren silahlı mücadelesini yürüttü. Marksist-Leninist partilerin bu çalışmaları, köylü hareketlerini günlük taleplerle sınırlamaya çalışan revizyonistlere karşı da yöneliktir. Partiler, yalnızca parti önderliği altında işçi sınıfı ile ittifakın köylülüğün temel sorunlarını çözebileceğini köylülük içinde anlatmaktadırlar. Kolombiya KP/M-L'nin bu yönde attığı önemli adımlar sonucunda ülkenin kuzeydoğusunda köylü ayaklanmaları artmakta ve Halk Kurtuluş Ordusu'na katılan köylüler çoğalmaktadır.

Kadınlar

Marksist-Leninist partilerin faaliyetinin önemli bir yönü de kadınlar içindeki çalışmadır. Bu çalışma, kadınları diğer emekçilerin yanıbaşında, proletaryanın önderliğinde devrim için örgütleyip seferber etmeyi amaçlamaktadır. Marksist-Leninist partiler, kadınları devrim yolunda seferber ederken, kadınlar üzerindeki çifte sömürüyü evde ve işyerlerindeki çifte baskıyı gözönünde tutmaktadır. Partiler, bu faaliyeti, revizyonistlerin tersine, burjuva özde kurtuluş ve barışçı hareketler temelinde değil, sınıf mücadelesi ve devrim temelinde yürütüyorlar. Portekiz'de Antifaşist Devrimci Kadınlar Birliği, kadınların Porto ve Lizbon'daki hayat pahalılığına karşı gösterisini yönetmiştir. İspanya'da Kadınlar Halk Birliği, Madrit ve Barselona'nın yoksul mahallelerinde hayat pahalılığına ve ev kiralarının artmasına, okulların kapatılmasına karşı çeşitli eylemler düzenlemiştir. İtalya'da Kadınların Haklarını Savunma Komiteleri, Japonya'da Demokratik Kadınlar Birliği, kadınların sınıfsal eylemlerde seferber edilmesinde önemli yer tutmaktadır.

Marksist-Leninist partilerin önemli faaliyetlerinden birisi de gençlik içinde yürütülen çalışmadır. Marksist-Leninist partiler, devrim yolunda gençlik kitlelerini eğitmek, seferber etmek için çalışmaktadırlar. Marksist-Leninist Gençlik Örgütleri, gençliğin sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadelesinin önderleridir. Almanya'da Rote Garde (Kızıl Muhafız) örgütü, gençlik kitleleriyle kaynaşarak, kitleleri devrim için kazanarak reformizme ve oportünizmin her türüne karşı savaşmaktadır. Portekiz Devrimci Komünist Gençlik Birliği, Japonya Komünist Gençlik Birliği, İtalya Komünist Gençlik Birliği gibi Marksist-Leninist örgütler genç işçi, çırak ve öğrencilerin mücadele örgütleridir.

Bugünkü dünya gelişmesinin sorunları

Tiran'daki bilimsel oturumda Marksist-Leninist partilerin konuşmaları

2-4 Ekim tarihlerinde AEP Merkez Komitesi Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü, Tiran'da bir Bilimsel Oturum düzenledi. Bu oturumda birçok Marksist-Leninist parti temsilcisi konuştu. Her türden burjuva ideolojisi karşısında Marksizm-Leninizmin saflığını koruyan bu konuşmalardan ikisinin özetini veriyoruz:

İTALYA KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST

PROLETARI DI TUTTI I PAESI, UNITEVI!

nuova unità

ORGANO CENTRALE DEL PARTITO COMUNISTA D'ITALIA (m.-l.)

Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi Paola Nobai, AEP'i, onun yüce önderi Enver Hoca yoldaşı ve Arnavutluk işçi sınıfı ve halkını candan selamladıktan sonra şunları söyledi:

"Emperyalizm ve proleter devrimi çağında kapitalizmin bütün yapısı ve üstyapısını içine alan genel bunalımın çerçevesinde ülkemizde sınıf mücadelesi gittikçe daha fazla keskinleşmektedir. Devrimin objektif etkenleri hızla olgunlaşmakta ve kendi tabiatları yüzünden son amaç olarak proletarya diktatörlüğünü ve sosyalizmin kurulmasını doğrudan ortaya getirmektedir. Bu şartlarda subjektif etken belirleyicidir. Sözkonusu subjektif etken şudur: Bilinçli ve örgütlü öncüsü olan Marksist-Leninist partinin önderliğinde, proletaryanın, burjuvazinin iktidarına karşı saldırısında düşünce ve eylem birliğini inşa etmek, güçlendirmek ve geliştirmek için yeteneği.

Revizyonizm, uluslararası bir olgudur. Modern revizyonizmin yeni akımı olan "Üç Dünya Teorisi", Kruşçevci, Titocu ve "Avrupa komünisti" revizyonist teoriler le çok sayıda ortak tutuma sahiptir.

Partimiz, Lenin ve Stalin döneminde Komintern'in oynadığı büyük rolü gerektiği gibi kavramaktadır. Birbirimize bağımlılık ya da birbirimizden emir alıp verme durumuna düşmeden partileriniz arasındaki yakın işbirliğini sürekli olarak güçlendirmeli ve çelikleştirmeliyiz. Enternasyonalist komünistler olarak tecrübe alışverişinde bulunmamız bir zorunluluktur. Çünkü herkes kendi ülkesinin şartlarında Marksizm-Leninizmin öğretilerinin doğrultusunda hareket etmektedir.

Dünya çapında çok yanlı ve sert sınıf mücadelesinde çeşitli revizyonist ve reformcu ideolojilerin yankılarının yayılması gittikçe daha fazla göze çarpmaktadır. Bütün bunlar, düşmanlarımızın bize inandırmak istedikleri gibi Marksizm-Leninizmin bunalıma düştüğünü değil, tersine canlılığını göstermektedir. Başında Marksist-Leninist partiler bulunan proletaryanın iktidar için mücadele ettiğini, burjuvazinin ise kendi yıkılış gününü uzaklaştırmak için çabaladığını göstermektedir. Bütün bunlar; bayraklarında Marks ve Engels'in "Bütün Ülkelerin Proleterleri Birleşiniz" şeklindeki yüce teorisinde belirtildiği gibi proletaryanın bütün dünyada sosyalizmin ve komünizmin zaferine doğru yürüdüğünü göstermektedir.

İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST

Yürütme Komitesi üyesi Luis Alkandra, oturumda hazır bulunan bütün yoldaşları, bütün Arnavutluk halkını ve özellikle Enver Hoca yoldaşı selamladıktan sonra şunları söyledi:

"Bugün revizyonizm, Çin partisinin yüksek seviyelerine hakimdir. Bütün Marksist-Leninistlerin görevi, Çin revizyonizmine karşı açıkça ortaya çıkmak ve ona karşı mücadele etmektir. Dünyanın "Üç Dünyacı" bölümmesinin sosyalizmle ortak yanı yoktur. Bu, sosyalizmi ortadan kaldıran, silen ve inkar eden bir kavrayıştır. Proleter devrim ve sosyalizm yolunu bütün terkedenler gibi, Çin revizyonistleri de burjuvazinin ve büyük devlet şovenizminin yolunu seçtiler. Onlar, emperyalist gruplar arasında ve çeşitli burjuva klikler arasındaki çelişmelerden başka çelişme görmüyorlar.

Biz, "Üç Dünya Teorisi"ni reddederek uluslararası proletaryayı, bütün Marksist-Leninist partileri, sosyalizmin inşa edildiği ülkeyi dünya çapında stratejik kavrayışın merkezine koyuyoruz. Bizce bu güçler, dünya çapında devrimci hareketin egemen güçleridir.

Çin revizyonistleri, İspanya'da devrimi bütünüyle küçümsediler. Onlar, Carillo'nun Sovyetler Birliği ile anlaşmazlık içinde olmasıyla ilgileniyorlardı. Bu anlaşmazlıktan kendi çıkarları için yararlanmak istediler. Franko ile diplomatik ilişkilerin kurulması da bununla aynıdır. Çin revizyonistleri partimizin siyasetiyle hiç ilgilenmiyorlardı. İspanya'da devrimin geleceğiyle ilgilenmiyorlardı. Onlar, diğer ülkelerde devrimin gerekliliğini hor gördüler. Sağın çeşitli gerici klikleri ve gruplarıyla işbirliği yaptılar."

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

Birlik isteği artık coşkun bir nehir gibi

Gazetemizin bir yıl önce yaptığı tespitler artık gerçek oluyor. Saflaşma hızlanıyor. Parti ve birlik ruhu coşkun bir nehir gibi hiç bir engel tanımadan yükseliyor. Artık proleter devrimcilerin kalpleri parti inşasını ve birlik isteğinin hayata geçmesini görmenin sevinciyle atmaktadır.

Saflaşma hızlanmıştır. Birlik sorunu yalnızca bir şiar olmaktan çıkmış, her gün yeni insanların proletarya hareketine doğru koşmalarında, parti bayrağının altında toplanmalarında somutlanan bir gerçek haline gelmiştir. Bu gelişme uzun süreli bir mücadelenin ürünüdür. Devrimci proletarya hareketinin attığı her adım, her renkten revizyonist ve oportünist akıma karşı verilen yılmaz bir mücadele, proletaryanın devrimci hareketinin saflarını sıklaştırmaktadır. Tekkelerin, birlik isteğinin önündeki çamurdan barikatları çatlatan ve artık geri dönülmez bir gelişmeyi yaratan işte bu mücadeledir.

Ama hâlâ birlik isteğinin önünde duran grupçuklar, grup şefleri, üç-beş kişinin beş-on bin lirayı biraraya getirerek çıkarttıkları yayın organları yaşamaktadır ve görünen odur ki, bir süre daha yaşamaya devam edeceklerdir. Ancak artık rahatlıkla tespit edilebilecek olan bir gerçek bunların temelinin kariyerizm, bireycilik ve küçük-burjuva gururu olduğudur.

Onlar, HALKIN KURTULUŞU ve PARTİ BAYRAĞI'nın uzun bir süredir kendilerine yönelttiği eleştirileri grupçuklarına yönelen bir saldırı olarak ele almışlar, onlardan öğrenmeyi veya hiç değilse bu eleştirilere karşı ciddi ve bilimsel cevaplar vermeyi akıllarının ucundan dahi geçirmemişlerdir. HALKIN KURTULUŞU ve PARTİ BAYRAĞI'nda çıkan ve bu grupçukları hedef alan her yazı şeflerin o çok hassas gururlarını incitmiş ve yine onların 'oportünist' 'fırsatçı', 'yamalı bohça' gibi bilimsel küfürlerine muhatap olmuştur.

Grup şefleri varolan durumdan, bölünmüşlük ve dağınıklık durumundan hiç bir zaman rahatsız olmamışlardır. Hatta tersine onlar, varlık nedenlerini bölünmüşlük ve dağınıklıkta bulmaktadırlar. Bu nedenle durumun sürgit devam etmesinden ziyadesiyle memnundurlar.

Ama birlik her şeyden önce tabandaki proleter devrimcilerin isteği ve özlemidir. Zaten bu özlem tekkelerin duvarlarını yıkmakta ve PARTİ BAYRAĞI'nın etrafında birliği sağlamaktadır.

Halkın Birliği saflarını terk eden Şereflikoçhisarlı kırk yedi devrimcinin özeleştirisi

Bizler çeşitli dönemlerde Halkın Birliği saflarında yer alarak mücadele ettik. Mücadelemiz süresince gerek siyasi geriliğimiz gerekse bize empoze edilmiş grupçu zihniyet, Halkın Birliği'nin ideolojik platformunda esen sağcı rüzgara karşı daha erken direnmemizi engelledi. Ancak proleter devrimci hareket doğru ideolojik-politik temelde kararlı mücadelesiyle her türden oportünizmi ve Halkın Birliği'nin Marksizm-Leninizmle cilaladığı sağ oportünist çizgisini açığa çıkarıp mahkum edince hangi platformda yer alacağımızın ve kimlere karşı direneceğimizin bilincine vardık. Marksist-Leninist çizgi ile bütün oportünist çizgiler arasında ayırımın açık seçik olduğu bu aşamada verilen her kararın tarihi değere haiz nitelikte olacağını iyi kavramak gerekir.

Halkın Birliği'nin ideolojik-politik çizgisinin samimiyetle ve Marksizm-Leninizmi temel alarak gözden geçirecek olan arkadaşlar, onun şimdiye kadar hayata geçirmeye çalıştığı şeyin Marksizm-Leninizm değil, sağ oportünizm olduğunu göreceklerdir. Ama o her fırsatta sınıf işbirlikçi siyasetini Marksist- Leninist kılıkta sunmayı da ihmal etmedi. Bunun en açık ve berrak örneğini "Üç Dünya Teorisi"ni reddettiği aşamada görüyoruz. Halkın Birliği yazarları, "Üç Dünya Teorisi"ni reddederken "Üç Dünya Teorisi" nin ideolojik-politik kaynağını ortaya çıkarmadan, yanlışlarına karşı Marksist-Leninist tezler formüle etmeden, "Üç Dünya Teorisi" temelinde sistemleştirdiği siyasetini gözden geçirmeden ve bunları kitlesine kavratmadan "aceleci", "yüzeysel" ve "tepeden inmeci" şekilde davrandı. Kuşkusuz bu reddediş özde değil, sözdedir. Proleter devrimci hareketin, Marksist-Leninist temelde ve doğru tarzda yönelttiği eleştirileri Halkın Birliği yazarları,"Üç Dünya Teorisi,kaya gibi sağlam siyasetimizin içinde bir süs gibi kalıyor" diyerek geçiştiriyor ve proleter devrimci harekete küfürler yağdırmaktan geri durmuyordu.

OPORTÜNİST ŞEFLERİN BU TAVRI KİME VE NEYE HİZMET EDİYOR:

1-) "Üç Dünya Teorisi"ni en ince ve sinsi metodlarla savunmaya,

2-) Proleter devrimci kadroların Marksist-Leninist çizgide birleşmesinin ve proletarya partisinin inşaası önünde engeller yaratmaya,

3-) Marksizm-Leninizmi karikatürleştirerek kitlelerin gözünde düşürüp, çürük silah haline getirmeye ve sağ oportünizme hizmet ediyordu.

Oportünist yazarlar, proleter devrimci hareketin eleştirileri karşısında sıkışacak köşe bulamayınca tekkelerinin yıkılmasından korkarak, "Üç Dünya Teorisi"nin reddinin "aceleci", "yüzeysel" ve "tepeden inmeci" olduğunu kabul etmek zorunda kaldılar.Bu tavır,"Üç Dünyacı" bir bakış açısıyla sistemleştirdiği tespitlerine incir yaprağı görevini görecek bir sarma kılıfından başka bir şey değildir. Bu "alçakgönüllüce" aldıklarını sandıkları tavırla taze kan bulduklarını sanan oportünist şefler, biraz daha kan alıp zehirleneceklerini akıllarına getiriyorlar mı acaba?

Halkın Birliği şefleri şunu iyice kafalarına koymalıdırlar; bu sözümona yaptıkları özeleştiride samimi olup olmadıklarının tek ölçüsü, "Üç Dünya Teorisi" temelinde sistemleştirdikleri temel tespitlerini tekrar ele alıp yeniden inşa etmeleridir.

Kariyerist şefler, bir yandan kendisini eleştiren herkese "kafaları bulandırıyor", " Troçkist", "siyasi bakımdan tehlikeli" v b. gibi ucuz ve seviyesiz yöntemlerle saldırıp çirkef oyunlara başvurdular.

Halkın Birliği bu tutumu ile , proleter disiplin, eleştiri ve özeleştiri gibi Marksizm-Leninizmin en önemli ve hayati ilkelerini ayaklar altına almaktadır.

Bu temelde örgütlenen ve sistemleşen bir siyasi harekette mücadelenin şartları kalmadığından, bize Marksizm-Leninizmin ışıklı yolunu açan ve Halkın Birliği'nin kronikleşen oportünist barikatını yerle bir eden HALKIN KURTULUŞU saflarına katılıyoruz.

Halkın Birliği'ne yönelteceğimiz eleştiriler proleter devrimci hareket tarafından daha önce bütünlüklü bir şekilde eleştirildiği için eleştirilerimizi oldukça kısa ve özlü yapacağız. Şimdi Halkın Birliği'nin "Üç Dünya Teorisi"ni nasıl reddettiğini ve diğer temel tespitlerini bunun üzerinde nasıl sistemleştirdiğini gösterelim.

HALKIN BİRLİĞİ VE "ÜÇ DÜNYA TEORİSİ"Nİ REDDEDİŞ ŞEKLİ

Halkın Birliği "Üç Dünya Teorisi"ni reddetmeden önce şu tezleri savunuyordu:

1-) Savaşın kaynağı iki süper devlettir.

2-) Rus sosyal-emperyalizmi genç ve yükselen emperyalist ülke olduğu için savaşın esas kaynağıdır.

3-) Rus sosyal-emperyalizmi saldırı mevziindedir, ABD savunma mevziindedir.

4-) ABD dünya çapında gerileyiş olgusu içindedir.

5-) ABD askeri ve siyasi üstünlüğünü kaybetmektedir.

6-) Devletlerin bağımsızlık yönündeki olumlu eylemleri desteklenmelidir.

Halkın Birliği yukarıdaki "Üç Dünyacı" tezlerin yanlışlığını ve bunun ideolojik-politik kaynağını,ayrıca bunların doğru alternatiflerini koymadığı için kendisi "reddediyorum" dese de reddetmiş sayılmaz.

Kaldıki, Halkın Birliği, "Üç Dünya Teorisi"ni reddettiği özel broşüründe "Üç Dünya Teorisi"nin ideolojik-politik kaynağını iyice kavramadığından yine "Üç Dünyacı" tezlerin batağına düşmekten kurtulamıyor.

SOSYO-EKONOMİK YAPI

Halkın Birliği yazarları Rusya'nın iktisadi yapısına uygun olan bir dizi kategoriyi, Türkiye'ye aynen monte etmekten başka bu kategorileri yorumlarken, Marksizm-Leninizmde devrim yapacak kadar ustalaşmışlardır.Kuşkusuz Halkın Birliği'nin monte etmekte büyük maharet ve beceriler göstererek vazettikleri tezlerden biri ve en önemlisi,sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde kapitalizme Prusya tipi geçişin mümkün olduğuna dair yeni naçizane keşifleridir (!)Prusya yolunun sömürge ülkelerde mümkün olup olmadığı meselesi, proleter devrimci hareket tarafından uzun uzun eleştirildiği için, bu meseleyi ele almıyoruz.

FAŞİZM

Halkın Birliği'nin faşizm üzerine tahlilleri revizyonizmin cephaneliğinden alınmıştır. Onlar bu tezleriyle, komprador burjuvaziyi liberal ve faşist olarak ayırarak sınıf işbirliğinin teorisini yapıyorlar. Oportünist şefler ülkemizin yarı-sömürgelik durumunu tekelci kapitalizmle bağını kurmadan, faşizmle siyasi buhran arasındaki bağı görmeden, ekonomi ile siyaset arasındaki ilişkiyi kopararak, yeni teoriler üretiyorlar.

Liberal burjuvazinin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kesimi olduğunu söyleyenler komprador burjuvazi ve toprak ağalarına milli burjuvazinin özellikleri olan anti-feodal,anti-emperyalist özellikleri monte etmektedirler. Halkın Birliği yazarları, faşistleri ve sosyal-faşistleri esas olarak iki süper devletin işbirlikçileri olarak görüyorlar. "AET" ülkelerinin işbirlikçilerini ise liberal burjuvazi olarak görüyorlar.

İTTİFAKLAR MESELESİ

Halkın Birliği komprador burjuvazi ve toprak ağalarının"faşist olmayan" kesimlerin ara tabaka olduğunu ve bu tabakaların faşizme ve sosyal-faşizme tavır aldıkları dönemlerde onlarla ittifak yapmak gerektiğini söylüyordu. Daha sonra bu anlayışın "Üç Dünya Teorisi"nden kaynaklandığını itiraf ederek özeleştiri yaptı. Ama genel siyasetinde esaslı bir değişiklik yapmadığından bu kez de bu itirafı, kendi esas siyasetiyle çelişik duruma düştü. Çünkü faşist "olmayan" kesimi varsa böylesi bir ittifak da olabilir.

Bütün bunların yanı sıra baş çelişki,temel çelişki gibi konularda da Halkın Birliği "Üç Dünyacı" bakışı terk etmemiş, sistemleştirmiştir.

BÜTÜN DEVRİMCİLER! PARTİ BAYRAĞI'NIN VE HALKIN KURTULUŞU'NUN SAFLARINDA TOPLANIN, ANTİ-PARTİ SAFLARI TERK EDİN! BUGÜN TÜRKİYE DEVRİMCİ HAREKETİN ULAŞTIĞI NOKTADA DEVRİM İSTEMENİN, İŞÇİLERİN,KÖYLÜLERİN, EMEKÇİ HALKIN KURTULUŞUNU İSTEMENİN TEK KISTASI BUDUR

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

ŞEREFLİKOÇHİSAR'DAN
47 DEVRİMCİ

Kırşehir'den iki devrimci:

"Devrime inananlar kızıl bayrağı yükseklerde tuttu, hizipçiler ise burjuvazinin bataklığına gittiler"

Hizipçiler mücadelenin geniş kitleleri kucakladığı bir dönemde bütün karşı-devrimci mihraklar gibi proleter devrimci harekete, onun önderliğine ve devrimci çizgisine saldırdılar. Bu karşı-devrimci eylemleri sırasında uluslararası komünist hareketin genel çizgisini utanmazca maske olarak kullandılar.

Hizip, sınıf mücadelesinin geliştiği şartlarda ve küçük-burjuvazinin hoşnutsuzluğunun arttığı bir dönemde ortaya çıkmıştır. Küçük-burjuvazinin sınıf yapısı, proletarya hareketinin siyasi çizgisinin netleşmesi ve berraklaşması döneminde hortlamıştır. Bu gelişmeler proletarya hareketi içindeki küçük-burjuvaziyi paniğe uğratmıştır. İşte hizipçi faaliyet böyle bir dönemin ve gelişmenin ürünüdür.

Hizip şeflerinin ve onların burjuva karakterli çömezlerinin Kırşehir'de de bulunmaları siyasi olarak geri ama devrim isteyen insanları etkilemiştir. Hizipçi şefler bizi ve bizim gibi insanları esas olarak proletarya hareketinin önderliğine karşı düşmanlık temelinde eğitmişlerdir.Onlar 'menşevik örgütlenme' 'bürokratik önderlik','ekonomizm', 'kendiliğindencilik' vb. zırvaları anlamlarını dahi açıklayamadan birbiri ardına sıralamışlardı. Proletarya hareketinin yayınlarının dağıtımını zor yoluyla engellemişler ve karşı-devrimci bir propaganda yürütmüşlerdi.

Hizip şeflerinin günahları bundan ibaret değildir. Onlar birçok kişiyi kariyerist duygularla donatmışlar ve bol keseden kariyerler dağıtarak saflarını bu yolla genişletmişlerdir.

Bizi yapamayacağımız görevlerle donattılar,isimlerimizin önüne şatafatlı kariyerler yazdılar. Ama yine de hizibin karşı-devrimci düşüncelerini kitlelere taşımada birer araç olduk.

Proletarya hareketinin de daha başından tespit ettiği gibi hizibin yeni hiziplere gebe olması ve kısa süre içinde bunun gerçekleşmesi bizim için uyarıcı oldu. Ortalığı hizibin hizipleri kapladı. İşte biz hizip saflarını bu dönemde terkettik.

Hizip saflarından koptuğumuz bu dönemde bir yandan proletarya hareketine karşı tutumumuzdan dolayı pişmanlık duyuyor; öte yandan özeleştiriyi bir gurur meselesi olarak görüyorduk. Hizip şeflerinin bize aşıladığı küçük-burjuva gururumuzu kıramıyorduk.

İşte böyle bir dönemde kargaşalıktan umut gören Halkın Birliği'nin şehrimize şeflerini göndermesi ve onların hizip ağzıyla proletarya hareketine saldırmaları, hatta hizibi 'devrimci muhalefet' diye nitelendirmeleri ve son olarak da kariyer dağıtmada hizipten daha hızlı olmaları birçok devrimciyi etkiledi. Onların hizipten tek farkı kariyer dağıtmaları sırasında birkaç apolet daha fazla takmaları idi.

Halkın Birliği'nin hizibe bakış açısı bizzat onu tartmak için bir ölçüt olmuştur. Onların vaatleri ve ulufe gibi dağıttıkları apoletler oportünist yüzlerini gizleyememiştir.

Proleter devrimci hareketin ideolojik bombardımanı önümüzü karartan perdeyi yırtmış ve bize tutulacak yolu göstermiştir. Proletarya hareketinin her bir yayını bizi önyargılardan kurtarıyor ve ideolojik bulanıklığımızı ortadan kaldırıyordu. Bize doğru olanı benimsemek, gurur ve önyargıyı yıkmak kalıyordu.İşte biz bu doğru olanı yaptık. Parti Bayrağı'nın altında toplanmayı bütün devrimciler için ertelenemez bir görev olarak görüyoruz.

Bütün devrimcilere sesleniyoruz: Megaloman kafalı şeflerin ellerini bırakın, devrimin saflarında yerinizi alın.

YAŞASIN PROLETARYA HAREKETİ !

ANTİ-PARTİ TEKKELER YIKILACAK,
MARKSİZM-LENİNİZM ZAFERE ULAŞACAK !

KIRŞEHİR'DEN HİZİP VE
HALKIN BİRLİĞİ
SAFLARINI TERKEDEN İKİ
DEVRİMCİ

Bursa-M.K.Paşadan dört devrimci:

"DHY nin yeni şefleri eskilerinden farklı değil"

Bizler uzun süredir Halkın Yolu saflarında mücadele ediyorduk. Ancak Halkın Yolu şeflerinin TİKP çetesine iltica etmeleri üzerine bu kez de Devrimci Halkın Yolu saflarında mücadele ettik. Ama yeni şefler de eskilerinden pek farklı değildir. Onların da mayasında tıpkı eskilerinde olduğu gibi revizyonizm ve kariyerizm, bölücülük vardır.

Parti ve birlik ruhunun önüne dikilen yeni şefler eğer bu tutumlarında ayak diretirlerse onların da varacakları yer TİKP'nin kanlı sofrası olacaktır.

Marksizm-Leninizm tektir; onun Türkiye toprağına uygulanması da tektir. Bu da Türkiye Devrimci Proletaryasının Mücadele Platformudur. Halkın Yolu şefleri bu platformun doğruluğu veya yanlışlığı konusunda tek bir söz söylemeden hâlâ yeni bir tekke oluşturmada ayak diremektedirler.Ama hiç bir çaba birlik isteğinin coşkun selini durduramıyacaktır. Bütün devrimcileri HALKIN KURTULUŞU'nun ve PARTİ BAYRAĞI'nın proleter devrimci çizgisinde birleşmeye çağırıyoruz.

AHMET ZEKİ ÖZGÜNAY
SÜLEYMAN SAMİ KILINÇ
ALİ RIZA SAĞLAM
SÜLEYMAN KILINÇ

Partizan saflarını terk eden dört devrimcinin açıklaması:

Bizler şimdiye kadar küçük-burjuva maceracı bir akımın saflarındaydık. İbrahim Kaypakkaya'yı sömürmekten ve onu istismar etmekten başka hiç bir işlevi olmayan bu küçük-burjuva oportünist akımın saflarını terkediyor ve proleter devrimci hareketin saflarında yerimizi alıyoruz.

PARTİZAN,devrimin bütün konularında revizyonist-Troçkist kırması görüşlere sahiptir.

1-Kemalizm konusundaki sağcı anlayışını sol lafazanlıkla örtmeye çalışıyor ve Kemalist hareketi komprador burjuvazinin bir hareketi olarak değerlendirerek komprador burjuvaziye milli bir devrime önderlik edebilecek potansiyel atfediyorlar.

2-Partizan dergisi İbrahim Kaypakkaya'nın sağcı yaklaşımını milli mesele konusunda sürdürüyor. Milliyetçi bakış açısı hâlâ onların milli meseleye yaklaşışlarının özünü teşkil ediyor. Milli meseleyi pazar meselesi olarak ele alıyor ve böylece bu meselenin çözümünü de ezen ulus burjuvazisi ile ezilen ulus burjuvazisi arasında pazar kavgasının bir sonucu olarak görüyorlar.

3-Sosyo-ekonomik yapı, baş çelişki ve baş düşman konularında Kaypakkaya'nın yanlış görüşlerini sürdürüyorlar; feodalizmin varlığını abartıyor, komprador kapitalizmi ile milli kapitalizm arasındaki farkı anlayamıyorlar.

4-Parti konusunda Bolşevik parti anlayışını red dediyor ve parti ilkelerinden habersiz görünüyorlar.

5-Kaypakkaya'nın kitleden kopuk maceracı mücadele anlayışını aynen devam ettiriyorlar. Devrimin kitlelerin eseri olduğunu sözde kabul etmelerine rağmen özünde devrimi, 'öncü kahramanların eseri' olarak görüyorlar. 'Öncü savaş' ve 'silahlı propagandanın' 'bilinçlendirici' rolünden hareketle meselelere bakıyor ve sonuçta 'öncü savaşı' savunuyorlar.

İşte biz bütün bu revizyonist-Troçkist kırması görüşleri terkederek Partizan saflarından ayrıldık. Ülkemizde uluslararası devrimci proletarya hareketinin tek temsilcisi olan ve kızıl bayrağı her gün daha yükseklere kaldıran proleter devrimci hareketin saflarına katılıyoruz.

Tüm devrimcileri aynı bayrak altında saf tutmaya çağırıyoruz.

TUNCELİ-OVACIK'TAN
PARTİZAN SAFLARINI
TERK EDEN DÖRT DEVRİMCİ

Ankara Cezaevinden D.Halkın Yolu saflarını terk eden iki devrimci:

"Parti Bayrağı saflarında birleşelim"

Bizler uzun süreden beri Halkın Yolu saflarında mücadele eden devrimcileriz. Halkın Yolu şeflerinin gerçek oportünist yüzlerinin, onların TİKP ihanet şebekesine iltica ile açığa çıkması üzerine bizler, Devrimci Halkın Yolu'nun "Üç Dünya Teorisi"ni red temelindeki gelişiminin onun geçmişte Aydınlık'tan ödünç aldığı oportünist tezlerin ve eklektizmi aşacağını düşünerek DHY saflarında yer aldık. Ama kısa bir süre içinde geçmişi Marksizm-Leninizm temelinde aşmak yerine anti-TİKP pozlarında alttan alta oportünizm ve eklektizmi derinleştirdiklerini gördük. DHY şeflerinin tek amaçlarının eski tekkeyi yaşatmak ve oportünizmin değirmenine su taşımak gibi bir görevi olduğunu kavradık.

DHY'nin yeni oportünist şefleri "ideolojik-siyasi birliğin esas olmadığını; örgütsel birlik ve kitle mücadelesine bakış açısının önemli olduğunu" söyleyerek ilkesiz birliğin savunuculuğunu yaptılar. Örgütsel birliğin ideolojik ve siyasi birlikten geçtiğini Marksizmden az çok nasibini almış herkes bilir. Ama yeni şefler niye biraraya geldiğini bilmeyen ahbap çavuşların birliğini savunmaktadırlar.

Yeni şefler, oportünist "Üç Dünya Teorisine" yüzeysel bir biçimde yaklaşmışlar ve bu teoriyi reddederken onun siyasi sonuçlarını gözardı etmişlerdir.

Baş çelişme konusunda TİKP'li hainlerden oportünizmlerinin sonucu olarak aldıkları 'demokratik ve milli yön iç içe geçmiştir, biri diğerine öncelik taşımaz' şeklindeki formülasyonlarını hâlâ tabana empoze etmek için uğraşmaktadırlar.

DHY şefleri faşizm konusunda da anti-Marksist görüşlere sahiptirler. Onlar mali sermaye grupları içinde liberal eğilimli klikler aramaktadırlar. İki süper devletin dışındaki emperyalistlerin gerici olmadığı yolundaki görüşlerle onlarla ittifak zemini hazırlamaktadırlar.

Onların oportünist yüzü 58 yıllık sol hareketi değerlendirmeyle daha da açığa çıkmaktadır . DHY şeflerinin bu konudaki görüşleri tamamen iradeci ve subjektiftir. Onlar bu konuda en ufak bir araştırma yapmış değillerdir. Ne Şefik Hüsnü hareketinin ideolojik ve siyasi temellerini ne de onun pratik faaliyetini incelemiş değillerdir. Ama Aydınlık çöplüğünden aldıkları görüşleri ufak tefek rötuşlarla düzeltip piyasaya sürmüşlerdir.

Kendi içinde tutarlı Marksist-Leninist ideolojik ve siyasi birliğe sahip olmayanların, hiç bir meselede doğru görüşler getirmesi sözkonusu olamaz. Bugün DHY'ne baktığımızda onun örgütlenme, milli mesele, devrimin yolu, sınıfların mevzilenmesi konularında hiç bir görüş getiremediğini veya getirdiklerinde ise buram buram oportünizm koktuğunu görmekteyiz.

Biz DHY'nin oportünist saflarını terkediyor ve proletaryanın devrimci hareketine katılıyoruz. Tüm devrimcileri PARTİ BAYRAĞI'nın ışıklı yolunda birleşmeye çağırıyoruz.

KAHROLSUN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİNİ ENGELLEYEN TEKKELER !

YAŞASIN PROLETERYA HAREKETİ !

ANKARA MERKEZ KAPALI
CEZAEVİNDEN İKİ DEVRİMCİ

Adana Kadirbeyoğlu inşaat işçileri direndi, başardı

1100 işçinin yüreği bir tek yürek halinde çarptı. Onların güçlü yumruğu mücadele alanlarında çözülmedi; patrona boyun eğdirdi.

Adana Çukobirlik Kadirbeyoğlu inşaat işçileri, 4 Ekim günü direnişe geçtiler. Burada çalışan 1100 işçi DİSK'e bağlı Baysen-İş'in üyesidir.

MHP'li faşist patron Kadirbeyoğlu, sömürü ve zulmünü sosyal-faşist sendika ağaları ile birlikte sürdürmektedir. İşyerinde hiç bir can güvenliği yoktur. 8 saat çalışmak üzere işe alınan işçiler 10 saat çalışmak zorunda bırakılıyordu. İşçi ücretleri aybaşında düzenli ödenmiyor, sık sık geciktiriliyordu. İşçiler, daha işe girerken "tüm hakkımı aldım" diye kağıt imzalamak zorunda bırakılıyordu.

Bütün bu zulme karşı, tek tek işçiler başkaldırdılar. Ancak faşist patron her seferinde hakkını arayan işçileri işten çıkardı. Sosyal-faşist sendika ağası Hüseyin Coşkun ise, sendikaya başvuran işçiler için kılını bile kıpırdatmadı.

İŞÇİLER KOMİTE SEÇİP DİRENİŞE BAŞLADILAR

Kadirbeyoğlu işçileri, sendikanın kendilerini sattığını farkettiler. Aralarında bir direniş komitesi seçerek 4 Ekim günü direnişe geçtiler. Ancak direnişe başlamadan önce, sendika ağalarıyla son bir görüşme yaparak taleplerini belirttiler. Baysen-İş'in sendika ağalarının imzaladığı toplusözleşmeyi görmek istediler. Ancak, sosyal-faşist sendika ağası ihaneti açığa çıkmasın diye toplusözleşmeyi işçilere vermedi.

Bunun üzerine işçiler, aşağıdaki talepler doğrultusunda direnişe başladılar:

-İşçi ücretlerinin 90-100 liradan 200 liraya çıkarılması. İş saatinin 8 saate indirilmesi. Servis otobüslerinin artırılması. Ücretlerin her ay düzenli ödenmesi. Sağlığa uygun yemek ve yemekhane, yatak, yatakane, lavabo, tuvalet. Tüm işçilerin sigortalı olması. Cumartesi, pazar ve bayram günleri mecburi çalıştırmaya son.

İlk olarak Çukobirlik Kadirbeyoğlu inşaatında çalışan 650 işçi direnişe geçti. Sanayi sitesinde çalışan 450 işçi de hemen arkadan direnişe katıldı.

PATRON VE SENDİKA AĞALARI DİRENİŞİ BASTIRAMADILAR

Sendika ağaları derhal direniş yerine gelerek işçileri caydırmaya çalıştılar. Başaramadılar ve kurtuluşu kaçmakta buldular. MHP'li patron hemen servis arabalarını kaldırdı. Şehir dışındaki direniş yerine yol parası 15 lira olduğu için işçilerin gidip gelemeyeceğini umdu. Ancak işçiler, Çukobirlik Fabrikası işçilerinin servisleriyle gidip gelmeye başladılar.

Faşist patron, daha sonra çavuşlarını seferber ederek doğrudan amele getirtti. Ancak işçilerin kararlı direnişi ve yoğun çabaları sonucunda yeni gelen 500 işçi çalışmadı ve geri gitti.

YDGD ÜYESİ DEVRİMCİLER İŞÇİLERLE OMUZ OMUZA

Direnişin başından sonuna dek Adana YDGD ve Meydan YDGD'liler işçilere destek oldular. Adana YDGD Kültür Kolu, direniş yerinde bir tiyatro oynadı. Sınıf mücadelesini kavratmaya yönelik oyundan sonra işçilerin direniş azmi arttı. Oyundan sonra işçilerden birkaçı, patronların ve sendika ağalarının yüzünü teşhir eden konuşmalar yaptı. YDGD'li bir ozan, çoğunluğu Kürt olan işçilere Kürtçe marşlar söyledi. Yapılan konuşmada faşistler, sosyal-faşistler teşhir edildi. İşçiler, sınıf sendikacılığını anlatan konuşmayı coşkuyla alkışladılar.

KARARLI DİRENİŞ PATRONU DİZE GETİRDİ

İşçilerin birliği ve devrimcilerin desteğiyle çelikleşen direniş azmi karşısında patron 11 Ekim günü işçilerin bütün taleplerini kabul etmek zorunda kaldı. Direniş başarıyla sonuçlandı.

Sosyal-faşist sendika ağaları, işçilerin önünde teşhir olmuş temsilcileri değiştirerek ağalıklarını sürdürme oyununa başvurdular. Ama boşuna!

Bu direniş, işçilerin birliğinin gücünü gösterdi. Devrimcilerin emekçilerle bütünleşmesinin başarılı bir örneği oldu.

Gıda-İş Genel Kurulunda TİKP - sahte TKP ortaklığının temelleri

Gıda-İş Genel Kurulu seçimlerini Demirhan Tuncay'ın başkanlığındaki liste aldı. Bu listede revizyonist ve reformist siyasetlerin ortaklığı var: Sahte TKP, TİKP-Aydınlık, TİP ve çoğunluk CHP yanlıları! Sovyet sosyal-emperyalizminin uşaklarının sendikalarda işçi düşmanı faaliyetleri artık günlük olaylardan sayılıyor. Ancak sözde Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı olan TİKP revizyonistlerinin, sahte TKP ile işbirliği, şimdilik çok sık görülmüş değil!

Aydınlık gazetesinin "kurnaz" yazarı, TİKP-sahte TKP işbirliğinden tek kelime söz etmeden revizyonizme karşı gibi yazmış çizmiş. 25 Ekim tarihli Aydınlık gazetesinde şöyle yazılmış: "Bugün işçi sınıfıyla birleşmenin bir tek ölçüsü vardır: Revizyonizme karşı tavır." Peki Gıda-İş Kurulunda kiminle birleştiniz, "birleşmeci" baylar? Sosyal-faşistlerle! Genel Kuruldan önce Cibali Şube seçiminde kiminle birleştiniz! Gene sahte TKP ile! TİKP-Aydınlık önderleri hangi temelde sahte TKP ve TİP yanlılarıyla birleştiler. Kendilerinin itiraf ettikleri gibi "revizyonizmle uzlaşma çizgisinde" ve "işçi sınıfının karşısına dikilerek".

TİKP yanlılarının sahte TKP yanlıları ile işçi sınıfına karşı birleşmesi raslantı mıdır? İki, üç Aydınlık taraftarı bilmeden mi sosyal-faşistler le aynı listeye girdi? Hiç de değil. Aydınlık yazarları, bu konuda tek kelime etmemeye yemin etmişler gibi, TİKP, bugün tıpkı sahte TKP gibi işçi sınıfı ve ezilen halklara düşman bir çizgiyi izlemektedir. Doğu Perinçek, yeni bir emperyalist süper devlet olma sevdasındaki Çin revizyonizminin borusunu öttürmektedir. Aydınlık yazarları, bir yandan AP-MSP ve CHP'yi faşist diktatörlüğü ayakta tutmak için ittifaka çağırıyor. Diğer yandan da, işçi sınıfının ortak düşmanlarıyla, revizyonist ve reformist sendika ağalarıyla aynı safta yer almaktan kaçınmıyor. TİKP'nin Gıda-İş Genel Kurulunda, sahte TKP ile ittifakı, işte bu ortak revizyonist, işçi düşmanı temelden kaynaklanmaktadır.

TİKP ile sahte TKP elbette farklı sosyal-emperyalist devletlerin borusunu öttürüyorlar. Aralarında çelişkiler vardır. Ancak, burjuvaziye hizmet, sendika ağalığını savunmak, sömürü ve zulmü sürdürmek konusunda onların özü aynıdır. Bu bütün revizyonist, reformist sendika ağalarının özü: işçi kitlelerinin mücadelesinin, düzenin temellerini yıkmaya yönelmesini engellemektir. İşte TİKP-sahte TKP ittifakı, faşist diktatörlüğün yıkılmasını engelleme siyaseti ortaklığında gerçekleşti.

Aydınlık'ın yazarları' Kongre sonrasında, üstelik destekledikleri yeni Başkana öğüt veriyorlar: "Demirhan Tuncay... sahte TKP ile mücadele etmemiştir... Revizyonizmle uzlaşma çizgisi terkedilmedikçe, Tuncay'ın da Nebioğlu'nun vardığı noktaya varması kaçınılmazdır." Peki bu Demirhan Tuncay'ın listesinde sahte TKP ile ortaklaşa yer alan TİKP'liler için ne yazacaksınız bre utanmazlar! İşte tam da böyleleri, suratına tükürsen "yağmur yağıyor" der.

Aydınlık kalemşörü, Gıda-İş'teki pisliklerini örtmek için yazısını gene "iki yol" masalıyla bitirmiş: "Önümüzdeki günler, bu iki yoldan hangisinin seçildiğini ve seçilen yolun götürdüğü yeri daha açık gösterecektir.". Aydınlık-TİKP çoktan o yolda at koşturuyor. Kendisinden önce bütün revizyonistlerin, sahte TKP'nin girdiği işçi sınıfı ve halka ihanet yoludur bu. Aralarındaki yarışa rağmen burjuvazinin safında yer tutanların gittiği yol! TİKP-Aydınlık, AP ve MHP yanlısı faşist sendikacıları övmekle koyulduğu yolda şimdi sosyal-faşistlerle el sıkışıyor.

İşçi sınıfı, Gıda-İş Kongresinden sonra Aydınlık revizyonizmini, bu yeni sinsi düşmanını daha iyi görmüştür. TİKP'nin sonu da bütün revizyonist, reformist sendika ağalarının sonundan farklı olmayacaktır.

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

Marksist-Leninist partiler, devrimci sendikal hareketin güçlendirilmesi için mücadele etmektedirler:

Devrimci sendikal hareketin güçlendirilmesi, proletaryanın devrimci önder ve egemen rolünün sağlanmasıyla ilgili olarak, gerçek Marksist-Leninist partilerin çalışmasının önemli yönlerinden birini oluşturmaktadır. Bu çalışma, kapitalist ülkelerde işçi sendikalarının büyük sektörlerinin yönetimini ellerinde bulunduran revizyonistlere, reformculara ve her türlü oportünistlere karşı kesin mücadele şartlarında yapılmaktadır. Burjuvazi ve onun uşakları, yozlaşmış sendikaları kitlelerin ekonomik ve siyasi mücadelesini sabote etmek için araçlar olarak kullanarak proletaryanın bilinçlenmesini dizginlemeye çalışmaktadırlar.

Bugünkü hain sendikalar ve onun patronları, sosyal demagojinin esas sözcüleri olmuşlardır. Meselelerin sözde çözülmesi için sınıfsal barışı ve reformcu yolları vazedenler onlardır. Böyle bir yardımın burjuvazi tarafından özellikle, bugün kapitalizmin buhranının keskinleşmesi döneminde çok iyi değerlendirildiği açıktır. Bu yüzden burjuvazi, bu baskıcı mekanizmayı dokunmaz olarak korumaya çalışmakta, aynı zamanda onu, örgütlü işçi düşmanı saldırılara gittikçe daha fazla teşvik etmektedir.

Federal Almanya Cumhuriyetinde hain sendikaların işletmeleri, sözde ortak yönetim çerçevesinde burjuvazinin uşağı olarak oynadıkları özel rolü;, sosyal sözleşme yapımındaki hain İngiliz sendikalarının, kötü ünlü Monkloa Paktında İspanyol sendikalarının alçak rolünü belirtmek yerinde olur. Bunun sonucu olarak hain sendikalar, burjuvazinin ve tekellerin sadece ikinci derecede yardımcıları olmakla kalmamakta, fakat burjuva sistemin genel baskıcı ve sömürücü örgütlenmesinde belirli görevleri olan kurumları temsil etmektedirler.

Bu durum karşısında, geleneksel ve sendikacı örgütler proletaryanın menfaatlerine hizmet etmediğinden, Marksist-Leninist partilere gerçek bir devrimci sendikal hareketin kurulması görevi düşmektedir. Bu görev, Marksist-Leninist partisinin önderliğinde, köylülerin ve diğer emekçi kitlelerin başında bulunarak, egemen rolü oynayan, örgütlenmiş ve eğitilmiş işçi sınıfı tarafından gerçekleştirilebilen, devrimin geleceğiyle ilişkilidir.

Lenin şunu belirtmiştir: "Proletaryanın gelişmesi, dünyanın hiç bir ülkesinde sendikal birliklerin işçi sınıfı partisiyle işbirliği yolundan başka bir yol izlememiştir ve izlemez."

Bu Leninist tezin uygulanmasında gerçek Marksist-Leninist partiler; gerek yeni devrimci sendikaların kurulması yönünde, gerekse de burjuvazinin uşakları olan hain unsurları sendikalardan atarak ve partinin önderliğini sağlayarak, mevcut sendikaların devrimcileştirilmesi yönünde çalışmalarını çoğaltmışlardır. Bu görevlerle ilgili olarak, İtalya KP/ M-L'nin III. Kongresinin son siyasi belgesinde şöyle denilmektedir: "İşçi sınıfının güçlü ve militan bir sendikaya ihtiyacı vardır. İşçi sınıfına, emekçilerin direniş örgütünü yeniden göstermek, sınıfsal çizgiyi ve muhtevayı doğrulamak, proletaryaya, ekonomik cephedeki mücadelesini etkinleştirip geliştirmedeki gerekli olan birleştirici sendikal aracını yeniden vermek üzere, parti sendika içinde hain ve satılmış önderlere karşı mücadele etmektedir. İtalyan Marksist-Leninistler, partinin her yerde bulunmasına dikkat göstermekte ve sendikalarda yer alan işçilerin önderliğine geçmek için ilk adım olarak üretim hücrelerinin kurulmasını başarıyla uygulamaktadır."

Almanya KP/M-L, Portekiz KP/R, ve benzeri diğer Marksist-Leninist partiler tarafından çeşitli şekillerde yürütülen bu çalışmanın ortak ilkesi sendikanın tabanında çalışmadır.

Portekiz Komünist Partisi (Yeniden Kurulmuş) belgelerinde benzer bir nitelik belirtilmektedir: "İşçi demokrasisi; Cunhal kliğinin sendikacı bürokratlarının ve yüksek çevrelerinin manevralarına karşı ilerlemek üzere, tabanda, işletmelerde, fabrikaların toplantılarında, sendikacı delegelerin seçilmesinde vb. mücadelelerden başlayarak sendikal faaliyetin sıkı örgütlenmesidir. Böylece sarı önderlerin ihaneti karşısında güvenilir bir yolda yürünecektir."

Çeşitli Marksist-Leninist partiler, gerçek devrimci bir sendikal hareket için mücadeleyi ülkenin somut şartları temelinde geliştirmektedirler.

Nitekim o, Şili şartları içinde, Şili İKP tarafından Marksist-Leninist doğrulukla hazırlanmış, gizli biçimleri de tanımaktadır. Partinin organı El Popule gazetesinin bir makalesinde şöyle denilmektedir: "Sendikaları işçilerin mücadelesinin etkin araçları haline getirmeli, mevcut sendikalarda gizli örgütleri, yani gizli işçi komitelerini kurmalıyız." Devrimci sendikalaştırma için mücadele çizgisini tutarlılıkla izleyerek kısa zamanda çeşitli Marksist-Leninist partiler önemli başarılar elde etmişlerdir. Gizli işçi dernekleri aracılığıyla İspanya proletaryasının çoğunluğuna önderlik eden İKP/M-L'nin elde ettiği sonuçları belirtmek yerinde olur. İKP/M-L organı Vanguardia Obrera gazetesinin belirttiği gibi, şu anda partinin işçi hareketinde başkanlık ettiği devrimci akım gözle görülür biçimde güçlenmiş ve gelişmiştir. Bu akım, büyük patronların sarı sendikal merkezlerinin elebaşılarının gözönüne alması gereken gerçek bir gücü temsil eden, binlerce işçinin katıldığı bir akıma dönüşmüştür.

Marksist-Leninist partilerin çalışması, revizyonistlerin çeşitli sendikalarda tutumlarının sarsılmasını mümkün kılmıştır. Patronlar, proletarya davasının düşmanları ve hainleri olarak teşhir olmuştur ve olmaktadır. Bu arada, sendikal birliğin ve sendikalar önderlerinin kendi kendine bir amaç olmadığını belirten Marksist-Leninist partiler, ekonomik ve siyasi haklar için mücadelelerle örgütlenmiş proletaryaya önderlik ederek sınıf mücadelesine yeni bir boyut kazandırmaktadırlar. Bu çetin mücadele dalgalarında devrimci sendikalar Lenin'in belirttiği gibi: "Komünizmin gerekli okulu, ve diktatörlüğün gerçekleştirilmesi için proleterlerin hazırlık okulu" haline gelmiştir ve gelmektedir.

TİRAN RADYOSU
12 Temmuz 1978

TEKSİF GAZİANTEP ŞUBESİ
İŞÇİLERİN SENDİKA AĞALIĞINA KARŞI BİRLİĞİ GELİŞİYOR

Gaziantep Teksif Sendikasının 4000'e yakın üyesi var. Üye işçiler, Hilal, Kooperatif, Güneydoğu, Mağara ve Veliç İplik Fabrikasında çalışıyorlar. İşçiler, patron sömürüsünden başka, sendika ağasının sömürü ve ihaneti ile karşı karşıyadır. Faşist Haydar Mutaf, 27 yıldan beri ağalık düzenini sürdüren sendikanın başında bulunuyor. Bir yandan işçilerin aidatları, diğer yandan patrondan aldığı uşaklık payı ile, işçilerin her eylemini zalimce bastırıyor. Hilal Fabrikasında çalışan 100 işçi ve Veliç Fabrikasında 600 işçi direnişe geçti. İşçiler, polisin ve jandarmanın baskısına, işkenceye karşı cesaretle direnirken, bu faşist sendika ağası işçi düşmanlarının safında yer aldı.

İşçiler, kirli suların, sürekli başlarına düşen taşların altında çalışıyor. Kadın işçilere doğum sırasında dahi izin verilmiyor. Birkaç kadın işçi izin alamadığı için, makinalarının başında doğum yaptı. İşçiler bütün kötü koşullara karşı mücadele ederken faşist sendikacı Haydar Mutaf patronun çıkarlarını savunuyor.

İŞÇİLER SENDİKA AĞALIĞINA KARŞI BİRLEŞİYOR

Tekstil işçileri, patron yanlısı ağalara karşı mücadele etmenin gereğini hissetmeye başladılar. İşçi sınıfının çıkarlarını savunmayan sendika yönetiminin yıkılması için ortak talepler saptadılar. Propaganda faaliyetine giriştiler. "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını pratiğe uygulamaya çalıştılar. İşyerlerinde yapılan işçi temsilciliği seçimlerinde % 80'e yakın başarı elde ettiler. Kongre sırasında patron, işçi kitlesinin oyu ile seçilen temsilcileri tanımayarak demokrasi düşmanlığını açıkça gösterdi. Sendika ağası, delege kartlarını (Türk-İş Genel Merkezinden gelen kartlar)

Dev.sa.7.sü.3'de

DE-HA AJANSI
DEVRİMCİ DEMİR-İŞ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

DEVRİMCİ DEMİR-İŞ SENDİKASI HABER BÜLTENİ (DE-HA AJANSI) YAYINLANMAYA BAŞLADI

Devrimci Demir-İş Sendikası Haber Bülteni (DE-HA AJANSI) yayınlanmaya başlandı ve 1. sayısı geçtiğimiz hafta içinde, 19.10.1978 tarihinde çıktı.

Haber Bülteni'nin 1. sayısında şöyle denilmektedir.

"Devrimci Demir-İş kurulur kurulmaz, 'Kuruluş Bildirgesi' dağıtıp, sınıf sendikalarının görevlerini, Devrimci Demir-İş'in mücadelesinde nasıl bir yol izleyeceğini ortaya koydu. İşte bu platformu hayata geçirmek için bugün Devrimci Demir-İş Sendikası hızlı adımlar atmaktadır.

"Devrimci Demir-İş, işçi sınıfının gücüne

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Ereğli Demir Çelik işçilerinin "Halkla Devrimci Dayanışma" gecesi

Yüzlerce emekçi "Kahrolsun Sendika Ağalığı, Yaşasın Sınıf Sendikamız Devrimci Demir-İş" diye haykırdı

Karadeniz-Ereğli'de, Yurtsever Devrimci Halk Derneği 14 Ekim'de bir gece düzenledi. 800 kişinin katıldığı toplantıyı çok sayıda işçi, kadın, genç ve yaşlı insanlar ilgi ile izlediler. Karşı-devrimcilerin teşhir edildiği, sendika ağalığının lanetlendiği gecede, kültür-sanat gösterileri halkın mücadelesine yol gösterici bir nitelikteydi. Gösterilen tiyatroda, Erdemir işçilerini patrona satan sosyal-faşist sendika ağası Cevdet Yılmaz ve reformist Şükrü Özbayrak'ın gerici, işçi düşmanı uygulamaları teşhir edildi. Faşist diktatörlüğe karşı halkın mücadelesinin önderi proletarya partisinin doğ-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

KAYSERİ

KAYSERİ BELEDİYESİNDEN 37 İŞÇİ: Gazetemize gönderdikleri mektupta her türlü baskı ve zulmün, işçi sınıfının mücadelesini engelleyemeyeceğini belirtiyor, "Toplumsal Anlaşma"yı protesto ediyor ve şunları ekliyorlar: " 'Toplumsal Anlaşma'bizim ücretlerimizi dondurmaya yöneliyor. Sendika hakkımızı elimizden alıyor. Biz böyle bir anlaşmayı imzalayan hükümetin ve sendika ağasının 'halkçı'lığına inanmıyoruz."

İZMİT

İZMİT KÖSE KÖYÜNDEN DEVRİMCİ İŞÇİLER: "Boya işlerinde çalışıyoruz. Halkın Kurtuluşu'nu okuyor, Marksist-Leninist siyasetin her gün geliştiğini görüyoruz. Aramızda denkleştirdiğimiz 750 lirayı Halkın Kurtuluşu'na maddi yardım olarak gönderiyoruz."

İSKENDERUN

İSKENDERUN DEMİR-ÇELİK'TEN İNŞAAT İŞÇİLERİ: İşçiler üzerinde baskıların en yoğun olduğu yerlerden biri, Demir-Çelik'teki özel şirketlerdir. Burada çalışan işçilerin çoğu, Kürdistan'dan gelen Kürt emekçilerdir. Bu yüzden patronun baskısı daha fazladır. Sata şirketinin sahibi M.Ali Güven'in baskılarına karşı, YDGD'li genç emekçilerin önderliğinde, işçiler mücadeleye atılmıştır. Gönderdikleri mektupta şunları yazıyorlar: "200 işçi şu talepler uğruna direnişe geçtik. 1-) Maaşların erken ödenmesi, 2-) İçerde kalan paranın ödenmesi, 3-) Ücretlerin % 50 yükseltilmesi, 4-) Pazar ve bayram günleri için mesai ödenmesi. Direnişin ilk günü, patron bir arkadaşımızı işten attı. Ancak biz hep birlikte arkadaşımıza sahip çıktık. Birliğimiz karşısında gerileyen patron, arkadaşımızı işe almak zorunda kaldı. Taleplerin ilk ikisini hemen kabul etti. Diğer talepleri de daha sonra uygulayacağına söz verdi."

Uluslararası Komünist Hareket ve Türkiye

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Yayın Organı Zeri i Popullit gazetesi, 19 Ekim 1978 tarihli sayısında PARTİ BAYRAĞI ve HALKIN KURTULUŞU'nun AEP MK Birinci Sekreteri ENVER HOCA yoldaşa 70. doğum günü dolayısıyla gönderdikleri mesajı yayınlamıştır. Aynı sayıda Portekiz KP(R), Meksika KP(M-L), İtalya KP/M-L, İspanya KP/M-L, Almanya KP/M-L, Kanada KP/M-L, Brezilya KP, Endonezya KP ve diğer Marksist-Leninist partilerin mesajları da aynı sütunlarda yayınlanmıştır.

İspanya Komünist Partisi M-L Hollanda Komitesi, gazetemize gönderdiği mesajda, TİKP çetesinin Adana'da iki proleter devrimciyi katletmesini protesto etmiştir. Mesajın tamamını aşağıda yayınlıyoruz:

Yoldaşlar,

YDGD üyeleri FAYSAL KELLECİ ve OKTAY ÇİĞDEMAL'ın vahşice öldürülmesini şiddetle protesto ederiz. Görünen o ki, katiller 'Üç Dünya Teorisi'ni savunan Aydınlık-TİKP isimli örgütün mensuplarıdır. Bu bize bir kez daha bu teorinin izleyicilerinin nasıl karşı-devrimci olduğunu göstermiştir. Biz bu saldırıyı mahkum ediyor ve 'Üç Dünya Teorisi'ne karşı ve gerçek bir devrimci çizgi için bütün dünya halklarının kurtuluşu için daha fazla mücadele edeceğimizi açıklıyoruz.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA

İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ
(MARKSİST-LENİNİST)
Hollanda Komitesi

Genossen!

Hiermit protestieren wir kräftig gegen den brutalen Mord an FAYSAL KELLECI und OKTAY CIGDEMAL, Mitglieder der YDGD.

ES LEBE DER MARXISMUS-LENINISMUS!

HOCH DIE INTERNATIONALE SOLIDARITÄT!

Partido Comunista de España
(marxista-leninista)
Abteilung Holland.

ZERİ İ POPULLIT gazetesi, 21 Ağustos 1978 tarihli HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK gazetesinin 37. sayısında çıkan "Tüm Devrimci Demokrat Gençlik, AEP MK ve Arnavutluk Hükümetinin ÇKP MK ve Çin Hükümetine Mektubunu İncelemelidir" adlı makalesinin büyük bir bölümünü 26 Ağustos 1978 tarihli sayısında yayınlamıştır.

- AYDINLIK GAZETESİ NAZİ ARTIĞI ALMAN CDU PARTİSİNİ HER VESİLEYLE ÖVMEKTE. CDU İÇİNDE EN AZILI FAŞİSTLERİN, ESKİ NAZİLERİN TOPLANDIĞI BİR PARTİ.
- HENÜZ MHP'YE İTTİFAK ÇAĞRISI YAPAMIYAN TİKP ŞEFLERİ CDU CSU GİBİ ALMANYA'NIN FAŞİST PARTİLERİNİ ÖVEREK BU İTTİFAKIN ZEMİNİNİ HAZIRLAMAYA ÇALIŞIYOR.

TİKP çetesinin uluslararası dostları : Nazi artıkları

Aydınlık
28 Ağustos 1978

Aydınlık muhabiri CDU milletvekili Volker Bouffer ile röportaj yaparken görülüyor. 28 Ağustos tarihli Aydınlık gazetesinin 8. sayfasını bütünüyle kaplayan röportaj anti-komünizm yanında CDU ve CSU gibi faşist partilere övgülerle doludur.

28 Ağustos tarihli Aydınlık gazetesi, sekizinci sayfasında Almanya'nın faşist partilerinden biri olan CDU'nun bir milletvekili ile yapılan bir röportajı yayınladı. Aynı röportajla birlikte yayınlanan diğer yazılarda CDU ile birlikte faşist Strauss'un başkanı olduğu CSU da açıkça göklere çıkarıldı. CDU'nun Sovyetler Birliği'ne ve bunun yanında komünizme karşı olan mücadelesi övüldü.

Oysa aşağıda belgelediğimiz gibi CDU ve CSU Alman tekelci burjuvazisinin açık faşist partileridir ve bu tutumlarını bugüne kadar hiç de gizleme gereği duymamışlardır. CDU Alman Neo Nazi Partisi ile ortak toplantılar düzenleyen, Şili'de faşist cunta gibi yarı sömürge ülkelerdeki faşist hareketleri destekleyen bir partidir. Nitekim her zaman ismi CDU ile birlikte anılan CSU'nun başkanı J. Strauss bu bahar Almanya'ya giden Türkeş'le ortak bir toplantı yapmış ve bu görüşmede Türkeş'e yardımda bulunmaya ve özellikle de Almanya'daki faşist Türk örgütlerini desteklemeye söz vermiştir. Bu görüşme Almanya'nın tüm basın-yayın organlarında ve bu arada IG Metall Sendikasının haber bülteninde yer almıştır. Aynı görüşmeyle ilgili haberler geçtiğimiz bahar aylarında Türkiye'deki gazetelerde de çıkmıştı.

Henüz MHP'ye ittifak çağrısı yapamayan TİKP şefleri CDU ve CSU gibi Almanya'nın faşist partilerini överek bu ittifakın zeminini yavaş yavaş hazırlamaya çalışmaktadırlar. TİKP çetesi hiç yüzü kızarmadan açıkça NAZİ artıklarını överken uluslararası yeni revizyonizmin peşinden gitmektedirler. Çinli revizyonistler de uzun bir süredir Almanya'nın bu iki gerici partisini göklere çıkarmakta, CDU yetkilileri ve CSU'nun ağzı salyalı anti-komünisti J. Strauss ile ortak görüşmeler yapmaktadırlar. TİKP çetesinin ve Aydınlık gazetesinin uluslararası dostları, onların Türkiye'deki dostlarının da bir göstergesi olmaktadır. TİKP çetesinin MHP ve Kontr-gerillaya karşı oluşundaki sahtekarlık da böylece bir kez daha açığa çıkmaktadır. Onlar bir yandan uluslararası planda en azgın gericilerle dostluklar kurmaya çalışırlarken, öte yandan Türkiye'deki gerici mihraklara karşıymış gibi sahte bir yaygara koparmaktadırlar. Oysa MHP ve CDU, CSU arasında ideolojik ve siyasi çizgi açısından hiç bir fark yoktur. TİKP çetesinin şimdilik MHP'yi açıkça dostları arasında saymamasının tek nedeni MHP'nin gün geçtikçe açığa çıkan kirli yüzüdür.

Aydınlık gazetesi Kontr-gerillaya karşı MİT'i, Demirel'e karşı Kamran İnan'ı ve demokratik halk güçlerinin birliği yerine Demirel-Ecevit birliğini savunurken, bu konudaki siyasi çizgisini zaten yeteri kadar ele vermiştir. Bu nedenle hiç zahmet edip de MHP ile açıktan bir dostluk ve ittifak isteğinin olduğunu saklamaya gayret göstermesin.

TİKP çetesinin yeri, halk düşmanlarının yanıdır.

CDU'NUN MARİFETLERİ

CDU'NUN YÖNETİCİLERİ

CDU, Hitler'in yenilgisinden ve Nazi partisinin çöküşünün hemen ertesinde 1945 yılında kuruldu. Amacı Nazilerin tabanını toplamaktı. Partinin kurulmasından kısa bir süre sonra pek çok Nazi subayı üniformasını çıkarır çıkarmaz partinin yönetici kademelerine getirildiler. Öyle ki, CDU yoluyla, devlet kademelerinde çok sayıda eski Nazi görev almıştır. CDU, Alman Anayasasının komünizme karşı tedbirler getirmesi için çaba sarfetmiş ve komünistlerin devlet memuru olamayacağına ilişkin yasayı çıkartmayı başarmıştır.

CDU VE NPD

CDU ve NPD ideolojik-siyasi olarak aynı çizgiyi izlemektedirler. Ancak NPD (Alman Yeni Nazi Partisi) CDU'dan daha sonra, Almanya'da faşizmin yeniden hortlatılmaya çalışıldığı bir dönemde kurulmuştur. NPD, hiç gizlemeye gerek görmeden kendisinin Hitler'in Nazi Partisinin devamı olduğunu söylemektedir. CDU ise Hitler'in ve Nazizmin yenilgisinin hemen ardından kurulduğundan, açıktan Nazilerin devamı olduğunu söylemeye cesaret edememiştir. Ancak iki parti de hem gizli olarak, hem de açıktan ikili ilişkiyi sürdürmektedirler. Örneğin 1974 seçimleri sırasında işbirliği yapmışlardır.

Wie sich die Bilder gleichen

HAYRET' İKİZ KARDEŞ GİBİ

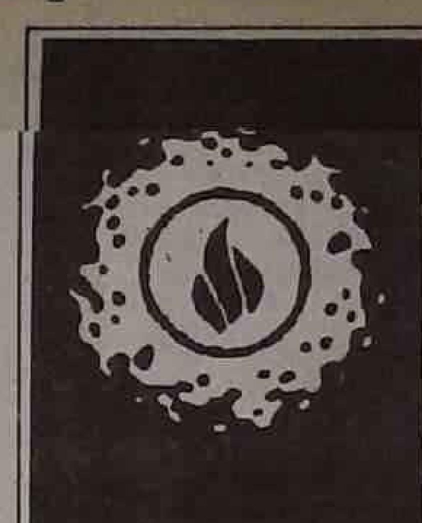
İki afiş: Biri NPD (Almanya Nasyonal Partisi), yani Yeni Nazilere ait; diğeri ise TİKP çetesinin faşist dostları CDU'ya. Bu afişlerdeki benzerlik yalnızca biçimde değil; NPD ve CDU kırk yılın dostlarıdır ve hem gizli, hem de açık ilişkilerini uzun bir süredir sürdürmektedirler.

ŞİLİ'DEKİ FAŞİST DARBE VE CDU

Şili'deki faşist darbe beklendiği gibi CDU yöneticilerinin büyük desteğini sağlamıştır. Faşist cuntanın Ekonomi Bakanı Raul Saez 1975 yılında Frankfurter Rundschau gazetesinin muhabirine verdiği demeçte, "CDU'nun tıpkı kendileri gibi şiddetli anti-komünist ve anti-Marksist olduğunu" söylemiştir. Şilili yurtsever ve devrimcilerin Santiago stadyumlarında tutulma haberlerinin Almanya'da yayılması üzerine bir gazetecinin sorusuna cevap veren CDU Genel Sekreteri, "güneşli havada stadyumda hayat tatlıdır" cevabını vermiştir. (Kaynak: Süddeutschen Zeitung 18.10.1973)

Yurtsever Devrimci Öğretmen:

TÖB-DER'de revizyonist bölücülüğe karşı birleşmeliyiz"

Geçtiğimiz günlerde, TÖB-DER içinde birbirleriyle bölücülük yarışına giren ve öğretmen mücadelesini saptırmak için ellerinden geleni yapan revizyonist Gazioğlu kliği ve kendilerini 'genel merkez' ilan eden revizyonist 'Birlik- Dayanışma'cılar gazetelere ilan vererek, TÖB-DER'in durumuna çözüm bulmak için şube başkanları toplantıları düzenlediklerini açıkladılar.

Revizyonist Gazioğlu yönetiminin çağrılışı olarak yapılan toplantı, şube başkanlarının ve grup temsilcilerinin katılmasıyla 21 Ekimde Ankara'da gerçekleştirildi. Yönetim tarafından toplantının amacının, TÖB-DER'deki durumu çözmek için şube başkanlarının ve grup temsilcilerinin görüşlerini almak olarak belirlendiği açıklanmıştı. Fakat yapılan toplantı bu amaca hizmet etmedi. Tam tersine toplantı, bugünkü mevcut durumu daha da bulanıklaştırmaktan, belirsizleştirmekten başka bir şeye hizmet etmedi. Toplantı, açıklanan amacından saptırılarak, Gazioğlu kliğini pisliklerinden arındırma, yönetimi ve belirli grupların reklamını yapma faaliyetine dönüştürüldü.

Toplantıda revizyonist ve bölücü Gültekin Gazioğlu içi boş bir sürü laf etmek için saatlerce konuşurken, görüşlerine başvurulacağı açıklanan grup temsilcilerinin konuşmaları beşer dakika ile sınırlandırıldı. Zaman darlığı adı altında bilinçli olarak yapılan bu anti-demokratik uygulama, bugünkü yönetimin hangi amaçlar peşinden koştuğunu açıkça ortaya koyuyordu. Zaman darlığını ileri sürenler saatlerce konuşarak zamanın yarısından fazlasını kendileri doldurdular. Ayrıca Hukuk Bürosu'nun açıklaması adı altında saatlerce yasa maddelerinin hikayelerini anlattılar.

Revizyonist yöneticiler, grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı mücadelesini yürüttüklerini göstermek için de DİSK Genel Sekreterini konuşturarak bol bol demagoji yaptılar.

Revizyonist Gültekin Gazioğlu kliği, kendi bölücü ve yıkıcı siyasetini ve uygulamasını gözlerden saklamak için, örgütü yıkmak faaliyetinin sadece 4. Olağan Kongreden sonra başladığını ve bu tip bir faaliyetin içinde bulunanların sadece sahte 'Birlik-Dayanışma' grubu olduğunu anlatmaya çalıştı. Devrimci Öğretmen grubu ve diğer bazı gruplar da Gazioğlu kliğinin aklanmasına hizmet ettiler.

Toplantıda revizyonist yöneticiler, şubelerin genel merkez paylarını örgüt adına değil, kişilerin adına gönderilmesi gerektiğini söylediler, paraya ihtiyaçları olduğunu belirttiler.

TÖB-DER'in bugünkü durumuna çözüm için de toplantıda bulanık ve belirsiz bir şekilde "gerekirse olağanüstü toplantıya gidebiliriz" düşüncesi ortaya atıldı. Bu konu ile ilgili olarak Devrimci Öğretmen grubu tarafından bir deklarasyon yayınlandı. Bu deklarasyon Gazioğlu kliğinin de düşüncelerini yansıtıyordu.

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN'İN ÖNERİLERİ:

Toplantıya katılan ve konuşmaları ve görüş belirtmeleri sürekli engellenmeye çalışılan Yurtsever Devrimci Öğretmen temsilcisi ve yurtsever devrimci şube başkanları örgütün birliğinin sağlanması yolları üzerinde durdular.

Gazioğlu kliğini ve 'Birlik-Dayanışma' kliği ve onların bölücü siyasetlerini mahkum eden Yurtsever Devrimci Öğretmen, bugünkü duruma bir çözüm yolu olarak aşağıdaki önerileri getirmektidir:

"1-) Sorunun örgüt içinde, örgütün üyelerince çözülecek bir sorun olduğunu saptamakla sorun çözülmüş olmaz. Sorun pratik olarak nasıl çözüme kavuşturulacak? Bu konuda biz Yurtsever Devrimci Öğretmen Muhalafeti olarak şubelerde olağanüstü kongreler temelinde bir olağanüstü genel merkez kongresi yapılmalıdır, diyoruz. Olağanüstü şube kongreleri yapılmalı, bölücülük mahkum edilmeli, bu konuda kongre kararları alınmalı, ve seçilen yeni delegelerle olağanüstü kongreye gidilmelidir.

"2-) Olağanüstü kongre, örgütün üyelerinin imzalarıyla gerçekleştirilmelidir. Yasal bakımdan olsun, örgütsel ilkeler bakımından olsun egemen sınıfların ve onların TÖB-DER içindeki temsilcilerinin TÖB-DER'e yönelik sinsi planlarını bozmak ancak bu önerinin hayata geçirilmesiyle mümkün olacaktır.

"İşte böyle bir çözümün hayata geçirilmesi noktasında, tüm devrimci, demokrat, yurtseverler DEMOKRATİK BİRLİK CEPHESİ'ni oluşturmak için birleşmeliyiz.

"Revizyonizmin bölücülüğünü mahkum etmek, öğretmen kitlesine karşı sorumlu davranmak, Yurtsever Devrimci Öğretmen'in önerdiği demokrasi cephesi karşısında takınılacak tavra bağlıdır.

"Gazioğlu kliğine ve 'Birlik-Dayanışma' grubuna karşı olduğunu söyleyen öğretmen grupları, gelinen bu noktada revizyonizmle uzlaşmanın öğretmen mücadelesine, TÖB-DER'e getirdiği zararları görmeli ve böyle bir cepheyi tabandan inşa etmede sorumlu davranmalıdırlar. Yurtsever Devrimci Öğretmenler bulundukları yerlerde böyle bir birliğin oluşturulması konusunda azami çabayı göstermelidirler.

"Revizyonizmin yıkıcılığını yok etmek, revizyonist yönetim alternatifini mahkum etmek, Demokratik Birlik Cephesi'ni oluşturma konusunda adım atması gereken grupların sorumlu davranmasına bağlıdır. Böyle bir cephe, TÖB-DER'i yıkımdan ve parçalanmışlıktan kurtarmaya, öğretmen hareketini geliştirmeye ve öğretmen mücadelesini yükseltmeye hizmet edecektir.

"Bugün her iki 'genel merkez' de olağanüstü kongreden söz ediyorlar. Fakat bunlar, soruna sağlıklı ve gerçek bir çözüm için değil, oyalamak için yaklaşmaktadırlar. Sorun, örgütün tüm üyelerine götürülmeden, tartışılıp karara varılmadan, olağanüstü şube kongreleri yapılmadan ve yeni genel merkez delegeleri seçilmeden, kısacası bu temel üzerinde ve üyelerin isteğiyle gerçekleştirilmeden bir olağanüstü genel merkez kongresi, sorunu çözemez. Aksi bir durum geçmişte oynanan oyunları silbaştan yapmaktan başka bir sonuca varmayacaktır.

"Bu konuda bazı kimseler tarafından ortaya atılan 'kayyumla' genel merkez kongresi gerçekleştirme önerisi tam anlamıyla bir çözümsüzlüktür. Hukuksal ilkeler bakımından olsun, örgütsel ilkeler bakımından olsun böyle bir öneri sorunun çözümüne değil, çözümsüzlüğüne hizmet etmektedir. Böyle bir önerinin gerçekleşmesi halinde, örgüt egemen sınıfların her türlü karşı-devrimci emellerini gerçekleştirmeye açık durumunu sürdürür. Ayrıca 'kayyum' önerisi anti-demokratiktir. Çünkü sorunu örgütün tüm üyelerinin sağlıklı ve gerçek çözüme kavuşturmaları yerine, üç-beş kişinin çözüme götürmesini önermek, örgütün üyelerini pasif gözlemciler ve izleyiciler durumunda görmektir. Bu ise demokratik bir tutum değildir.

Yurtsever, devrimci, demokrat öğretmenler bu tip önerilerin sakatlığını kavramalı, doğru görüş etrafında birleşmelidirler."

YURTSEVER DEVRİMCİ
ÖĞRETMEN

niğde-aksaray

Yurtsever Devrimci Öğretmenler:

" BİRLİK VE DEMOKRASİ İÇİN GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM "

Yurtsever Devrimci öğretmenler, geçtiğimiz hafta Niğde-Aksaray'da bölgesel bir toplantı yaparak Aksaray TÖB-DER üyesi ve Niğde çevresinden öğretmenlerle aşağıdaki konuların tartışıldığı bir toplantı düzenlediler.

1- YDÖ'nün doğuşu ve TÖB-DER'e bakış açısı.

2- TÖB-DER 4. Olağan Kongresinin değerlendirilmesi.

Toplantıya, "DÖ" grubu da katıldı. Özellikle YDÖ nün TÖB-DER'e bakış açısının ; TÖB-DER'in ekonomik-demokratik birim örgütü olduğunu ve TÖB-DER'in eyleminin muhtevasının ekonomik-demokratik olduğu savı maddi temellere oturtularak anlatıldı.

Yine TÖB-DER 4. Olağan Kongresi değerlendirilirken, "DÖ" grubunun bir revizyonist mihraka tavır alırken, diğer bir revizyonist gruba payanda olması eleştirildi.

Özellikle 4. Olağan Kongre öncesinde ortaya çıkan İÖSSYS seçimlerindeki yolsuzluklar ve revizyonistlerin faşistlerle işbirliği yapmaları eleştirildi. Yine ihraçlar ve fesihlerle ilgili genel merkezin anti-demokratik tutumu kınandı.

Yurtsever Devrimci öğretmenler halk saflarındaki siyasetlere çağrıda bulunarak, örgüt yıkıcısı sosyal-faşistlere karşı birleşme ve ilkeli ittifak önerisini yineledi.

Toplantı sonunda:

1- Grevli Toplusözleşmeli Sendika Hakkı mücadelesini sonuna kadar sürdürmek.

2- Ekonomik şartları iyileştirmek için mücadele etmek.

3- Gasbedilen sosyal haklarımız uğruna mücadelede aktif olarak yer almak.

4- Mesleki ve özlük haklarımızın kazanılması için mücadele.

5- Faşist-feodal eğitime karşı mücadele. Kararları alındı.

Göle TÖB-DER'de dernek ağalığı yıkıldı

Yıllardan beri Göle TÖB-DER Şubesini çeşitli oyunlarla ellerinde tutan dernek ağaları, Göle TÖB-DER'i kendi kötü amaçlarına alet etmişlerdir. Yönetimde bulundukları sürece Yurtsever Devrimci öğretmenleri ihraç etmişler, üye olmak isteyen ilerici öğretmenleri çeşitli bahanelerle çoğu kez gerekçe göstermeden derneğe üye kaydetmemişlerdi. Göle yöresinde 400'e yakın ilerici öğretmen olmasına rağmen derneğin üye sayısı 90'ı geçmiyordu. Göle TÖB-DER bir kitle örgütü olmaktan çıkmış kumarbazların yeri durumuna gelmişti.

Yurtsever Devrimci Öğretmenler tüm bu yozluklara ve ihraçlara rağmen, mücadeleyi sürdürdüler. Demokrat öğretmenlerle de ilişkiler kurarak dernek ağalarının gerici yüzünü teşhir ettiler. Her geçen gün daha fazla tecrit olan dernek ağaları yönetim kurulundan istifa etmeğe başladı. Ancak demokrat öğretmenler yönetimi bırakmadılar. Bir yandan üye kaydını sürdürürken diğer yandan da genel kurul kararı aldılar.

6.10.1978 tarihinde Göle TÖB-DER Kongresi yapıldı. Bir yanda Yurtsever Devrimci Öğretmenlerle demokrat öğretmenlerin oluşturduğu güçlü bir devrimci birlik, diğer yanda ise üç-beş kişiyi geçmeyen bir ihanet çetesi. Divan Başkanlığını ezici bir çoğunlukla kazananın YDÖ olması revizyonistleri çileden çıkardı ve dernek ağaları kongreyi sabote etmeye çalıştılar, ancak YDÖ ve demokrat öğretmenlerin olumlu tavrı bu girişimleri sonuçsuz bıraktı. Elebaşların hempalarını da alarak terk ettikleri salonda 81 kişi kalmıştı ve kalanların tamamının verdiği oylarla yönetime YDÖ ve demokrat öğretmenlerin oluşturduğu liste getirildi.

...lar...Kitaplar...Kit

Arnavutluk Emek Partisi'nin İnşası ve Parti Yaşantısı

Bu kitabın ilk yazıları, Arnavutluk Emek Partisi'nin kuruluş belgeleridir. İkinci Emperyalist Savaşta Arnavutluk halkı, İtalyan ve Alman faşist işgalcilerini püskürttü. Kurtuluş'tan sonra Arnavutluk halkı sosyalizme doğru kararlı adımlarla hızla yürüdü. Bu nasıl mümkün oldu? Arnavutluk halkı bunu başardı çünkü onun önderi gerçek bir komünist partisi, AEP idi.

AEP, anti-faşist mücadelenin önderi ve sosyalizmin başarısının güvencesi oldu.

Kitapta şunlar vazılı:

"Yeni tipte bir partinin, bir Bölşevik Partisinin geliştirilmesinin temel yasalarından biri, kendi hatalarına karşı ve özellikle grupçu girişimlere karşı ve sınıf düşmanına karşı uzlaşmaz mücadele olmak üzere iki cephede savaştır. Bu şekilde parti eski tipte bir parti, hareketsizlikten, kayırıcılıktan ve bölücülükten ve işçi sınıfının çıkarlarına ihanet etmekten çürümüş İkinci Enternasyonal'in sosyal-demokrat partileri gibi bir parti olmayacaktır."

AEP, gerçek bir Marksist-Leninist parti olduğu için Arnavutluk halkını zafere götüren yolda önderlik etti. AEP, daha ilk adımdan parti içinde hiziplerin varlığına izin vermedi. Grupçuluk ve hizipçilik, Enver Hoca yoldaşın önderliğindeki AEP içinde yeşerecek zemin bulamadı.

AEP, daha ilk adımdan proleter enternasyonalizmini kendine rehber bildi. O günlerde Troçkizmin belli başlı eylemi, sosyalist Sovyetler Birliği'ne saldırmaktı. Arnavutluk'ta Troçkist gruplar, faşist işgalcilerin safında yer aldı. AEP, Stalin'in önderliğindeki Komintern'in çizgisini izledi.

Bu ilk yazılar içinde gerçek Marksist-Leninist partinin çalışma ilkeleri açıkça belirtilmiştir. Partinin temel çalışma ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir. Parti üyeleri disipline kesinkes uymalıdır. Eleştiri, özeleştiri olmaksızın Parti hatalarından arınamaz. Parti'nin kitleler içindeki çalışmasındaki temel örgütü, hücredir. İşte işçi sınıfı ve halkın en yiğit, en bilinçli unsurlarına dayanan böylesi bir Leninist parti, Arnavutluk halkını kurtuluş ve sosyalizm yolunda her zaman doğru biçimde yönetmiştir.

Parti'nin siyasi ve ideolojik çizgisinin kavranması için siyasi ve teorik çalışmanın önemi, faşist işgalciye karşı silahlı mücadele günlerinde daha da vurgulanıyor. 1. Ulusal Konferans Karaçı'nda şunlar yazılı:

"1. Konferans, önderliği şunlarla yükümlü kılar: a) pek çok hata ve sapmaların kaynağı olan bilgisizliğe karşı enerjik mücadele sürdürme.... c) üyelere savaş zamanında bile çalışma alışkanlığını kazandırmak.. silahla birlikte kitaba da ihtiyacımız var."

ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ'NİN
İNŞASI
VE
PARTİ YAŞANTISI
TİRAN 1974
★★★
KOMÜN YAYINLARI

Kitabın diğer yazıları, Kurtuluş'tan sonraki döneme ait. Parti Kongrelerinde Parti'nin çalışmasıyla ilgili raporlar bunların arasında. Bu yazılarda, AEP'nin her zaman Marksist-Leninist bir Parti olarak kaldığını görüyoruz. Tito revizyonizmine karşı, Kruşçev revizyonizmine karşı her dönemde tutarlı tavır alan AEP, demokratik merkeziyetçilik ilkesine sımsıkı sarılmıştır. Arnavutluk'ta proletarya diktatörlüğünün uygulanması ancak böylesi bir partinin önderliğinde başarıyla yürütülmüştür. Parti için de hiziplere izin verilmemesi, sosyalist toplumda siyasi, ideolojik, ekonomik alanlarda burjuvazi üzerinde diktatörlük uygulanması ancak gerçek bir Marksist-Leninist partinin önderliğinde başarıyla yürütülebilirdi. Şimdi yeni bir revizyonizmin, Çin revizyonizminin ortaya çıktığı günümüzde, AEP'nin örgütsel görevleriyle ilgili yazılar Marksist-Leninist partilerin çalışmasına ışık tutmaktadır.

"AEP'nin İnşası ve Parti Yaşantısı", AEP'nin kitlelerle sımsıkı bağlarının ve bu parti içindeki demokrasinin çarpıcı belgesidir. Arnavutluk halkının bütün özlemlerini sosyalizmle sulayan AEP içinde ne "iki çizgi" bulacaksınız, ne de birkaç hizip! Proletarya diktatörlüğünün yılmaz uygulayıcısı AEP, burjuvazinin yüz çiçeğini yeşertmedi. Parti içi ve dışında bin böceği de Arnavutluk halkının başına bela etmedi!

Her türden revizyonizmin tahribatına karşı, devrimin zaferi için bir Marksist-Leninist parti nasıl çalışmalıdır? Bu kitap, işte böyle bir partinin, Arnavutluk halkının ve uluslararası proletaryanın döktüğü kanların kızıl bayrağını her zaman yüksekte tutan AEP'nin değerli öğretileriyle doludur.

Pazarcık - Dehliz Köyü

Biz Pazarcık'a bağlı Dehliz köyünün yoksul köylüleriyiz. Önünde çok verimli binlerce dönüm toprak olan köyümüzde 32 hane bulunmaktadır. Ancak 28 ailenin hiç toprağı yokken uçsuz bucaksız topraklar Fillo, Hüseyin Uğur gibi kan emici toprak ağalarının elinde bulunmaktadır.

Bizler toprak ağalarının yanında ırgatlık yaparak birkaç kuruş kazanmaya çalışıyoruz. Toprak ağaları çeşitli dönemlerde zaten bir karış toprağı olan köylülerin topraklarını zor yoluyla gasbederek bizleri topraksız bırakmış ve bizleri kapısına köle etmiştir. Toprak ağası Hüseyin. Uğur aynı zamanda birçok yolsuzluklar da yapmaktadır. Biz bunlardan birini daha açığa çıkararak hakkımız olan toprakların bize verilmesi için mücadele etmekteyiz.

28 topraksız aile Hüseyin Uğur'un elinde bulunan 474 nolu parseldeki 249500 m²'lik toprağın hazineye ait olduğunu tespit ettik. Bunun üzerine 28 ailenin imzası ile hazırlanan dilekçeyi Kaymakama ilettik. Kaymakam dilekçeyi almadığı gibi kağıdı yüzümüze fırlatarak bize hakarette bulundu. Kaymakamın bize böyle davranmasının sebebi Hüseyin Uğur'dan 200 bin lira rüşvet almasıdır. Ayrıca Hüseyin Uğur'un kirvesi olan CHP Milletvekili Hüseyin Doğan'da bir telgraf göndererek dilekçenin kabul edilmemesi konusunda Kaymakama gözdağı vermiştir.

Yoksul köylülerin hakları olan bu topraklar ağa ve ona arka çıkan CHP reformistlerince gasbedilmiştir. Toprakların köylüye verilmesi konusunda mücadele eden ve ağa toprağında çalışmakta olan bizlerin işine de ağa tarafından son verildi. Ağa böylece bizi cezalandıracağını ve ayağına kapanarak aman dileyip haklarımızdan vazgeçeceğimizi sanmaktadır. Ancak kaybedeceği hiç bir şeyi kalmayan biz yoksul köylüler, mücadelemizi sürdürmeye kararlıyız.

PAZARCIK-DEHLİZ KÖYÜNÜN YOKSUL KÖYLÜLERİ

Gaziantep - Geneyik

Köyümüz Gaziantep'e bağlı 80 haneli Geneyik köyüdür. Köy halkının çoğu az topraklı ya da hiç topraksızdır. Köyün arazisi kıraç ve susuzdur ve bundan dolayı mahsul alamayız. Yokluk içinde kalan birçok kişi ağa toprağında gündelikçi olarak çalışmakta bir kısım kişi ise geçimini temin için yurt dışına ya da şehire göç etmektedir.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi şimdide faşist diktatörlüğün ordusu köyün arazisinin büyük bir kısmını işgal ederek bu sahayı atış alanı olarak kullanmaya başlamıştır. 828 parsellik arazi -ki bunların içinde tarla, köy merası vb. yerler de bulunmaktadır- gasbedilmiş olup bu konuda hiç bir açıklama yapılmamıştır.

Geneyik köyünün şanlı bir geçmişi vardır. 1910'larda Arif Ağaya karşı çok sayıda yoksul köylü başkaldırmış ve gasbedilen topraklarını söke söke almıştır. Bunun üzerine köyü basan jandarmaya karşı suskun kalmamışlar, mücadelelerini sürdürmüşlerdir. Geneyik'in yoksul köylüleri bugün de susmuyorlar ve ordunun topraklarını işgaline karşı direniyorlar, direnecekler.

GENEYİK'TEN BİR KÖYLÜ

Çorum - Elemin Köyü

Çorum iline bağlı Elemin köyünün halkı daha ziyade pancar üretimiyle uğraşmaktadır. CHP reformistlerinin pancar taban fiyatlarını 80 kuruş olarak belirlemesi bizlerin bu sömürü ve soygun düzenine karşı olan öfkesini daha da bilemiştir.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da şeker şirketi patronlarının sözcüleri "taahhüt" diye bildiğimiz sözleşmeyi imzalattırmak için köyümüze geldiler. Daha önceki yıllar köylüden sadece imza alınmakta, köylüler yalan ve demagoji ile uyutulmaktaydı. Bu yıl ise, "taahhüt" imzalattırmaya gelenleri pancar üreticisi köylüler köşeye sıkıştırmışlar ve hesap sormuşlardır. Boş kağıda imza atılması gerektiğini söyleyen patron uşağından imzaların neden attırıldığının açıklanması ve sözleşmenin okunması istenmiştir. Şeker şirketinin uşağı çeşitli oyunlar çevirdiyse de birçok köylü sözleşmenin okunmasında diretmişlerdir. Gereken açıklamaları yapamayan uşağın ve patronların yüzü açığa çıkmıştır.

Pancar üreticilerinden kesilen kooperatif paralarının kimlerin cebine gittiği, kendilerine 1972'den bu yana neden kâr verilmediği, Şekerbank'ın küçük üreticiye neden kredi vermediği soruldukça patron uşakları iyice gerilemişler ve tecrit olmuşlardır. Daha sonra devrimci bir emekçi tüm bu soruların cevabını vermiş ve birlik halinde mücadele ile patronların sömürü ve zulmüne son verileceğini anlatmıştır.

Şimdi biz, pancar üreticilerinin haklarını daha iyi koruyabilmek için dernek kurma çalışmalarına başladık.

ÇORUM'DAN BİR GRUP KÖYLÜ

Gaziantep Karşıyaka

Biz Gaziantep'in Karşıyaka mahallesi sakinleriyiz. Mahallemizde bulunan polis karakolu yöre halkına karşı yönelen çeşitli saldırıların merkezi haline gelmiştir. Karakolda bulunan faşist polislerin son olarak düzenledikleri saldırı şöyle olmuştur.

13 Ekim 1978 günü Karşıyaka'dan işine gitmekte olan bir işçi kadına yol ortasında saldıran polisler daha sonra işçi kadını kıyasıya dövmüşler, karakolda ise çeşitli adilikler yapmışlardır. Olayı gerçekleştiren polisler daha sonra MHP, ÜGD ve ÜKD'li sivil faşistlere bu kişiyi tanıtmışlardır ve aynı gece bu kişinin evi faşist saldırganlar tarafından basılmıştır.

Faşist diktatörlüğün resmi ve sivil güçleri ortaklaşa bir tertip hareketine giriştikleri Karşıyaka mahallesi bu saldırganlara karşı kararlılıkla direnecek ve saldırganların emellerine ulaşmasına izin vermeyecektir.

KARŞIYAKA MAHALLESİNDEN BİR GRUP EMEKÇİ

Sarıkamış

Türkiye çapında yoğun bir şekilde süren faşist tertipler ilçemiz Sarıkamış'ta da tezgahlanmak istenmektedir. 14 Ekim 1978 günü Erzurum'dan gelen faşist milisler ilçemizde yoğun bir terör estirmişler, halka yönelik çeşitli saldırılarda bulunmuşlardır. Ancak devrimcilerin önderliğinde faşist saldırganlar püskürtülmüştür. Amaçlarını gerçekleştiremeyen saldırganlar, tertiplerini 15.10.1978 günü de devam ettirmişlerdir. Aynı gün başını AP'li Belediye Başkanı ve Doçent Orhan Yavuz'u öldürme olayına adı karışan Fatih Hayali'nin çektiği 50, 60 kişilik bir grup, Sarıkamış YDGD nin önüne gelerek (gerekçe gösterilmeden kapanan ve mühürlenen) kapıyı kırmışlar ve içeri girerek eşyaları kırmışlar, afiş, bildiri ve pankart gibi şeyleri yakmışlar ve içeride bulunan Atatürk heykelini parçalamışlardır. Dışarı çıkarken halk düşmanı çeşitli sloganlar bağıran bu haydutlar daha sonra Sarıkamış TÖB-DER binasına saldırmış ve binanın camları kırılmıştır.

Emniyet görevlileri ise yaptıkları basın açıklamasında olayın karşıt görüşlü iki grup arasında ceryan ettiğini belirtmişlerdir. Böylece halka karşı yönelen saldırıların kimlerin elinden gerçekleştirildiği ve bu saldırılara kimlerin arka çıktığı bir kez daha gözler önüne serilmiştir.

SARIKAMIŞ'TAN DEVRİMCİLER

Bursa

Mustafa Çelik arkadaşımız Maraş'ın Elbistan ilçesinin Nurhak Nahiyesinden fakir bir aile çocuğu idi. 1 Ekim günü Bursa'nın Doğancı Barajında iş cinayetine kurban gitti.

Mustafa arkadaşımızın ailesi başkalarının tarlalarında yarıcılık yaparak geçimini sağlıyordu.

Son olarak Bursa'da Doğancı Barajında ağır ve zor koşullar altında çalıştırılıyordu. Sağlıksız yaşam koşulları iş ve can güvenliğinin olmaması her gün en az 14 saat çalışma ve işverenin baskısı, İşte böyle bir ortamda arkadaşımız, devrimci mücadelenin gereğini, kurtuluşunun bu yapıyı yıkmak, baskı ve zulmü yok etmekle ve sınıfının diktatörlüğü ile olacağını gördü.

Barajdaki işçiler arasında onların ne için mücadele etmeleri ve onlara nasıl sömürüldüklerini anlatıyordu. Barajda dürüstlüğü hepimize örnek oldu. Sadece devrimciler arasında değil, diğer arkadaşlar arasında da alçak gönüllülüğü ve dürüstlüğüyle kendini sevdirmişti.

Zor şartlar altında çalışan Mustafa arkadaşımız, sağlıksız besleme ve yaşam şartları, sürekli fazla mesai sonucu iş cinayetine kurban gitti. Savcı, hükümet tabibi, Mustafa arkadaşımızın normal bir şekilde heyecandan öldüğünü söyleyip çekip gittiler, tam da işverenin istediği şeylerdi bunlar.

Oysa Mustafa arkadaşımız, aşırı yorgunluk, yetersiz besleme, sağlıksız yaşam koşulları sonucunda öldü.

BURSA DOĞANCI BARAJINDAN İŞÇİLER

Niğde Cezaevinde faşist tertip

Geçen hafta içinde Niğde Cezaevinde başını cezaevi kabadayılarının ve esrarcılarının çektiği bir grup mahkum tabanca, bıçak ve muştalarla siyasi mahkumların kaldığı koğuşlara hücum etmişlerdir. Faşist militanların kışkırttığı saldırganlar siyasi mahkumların direnmesi sonucu herhangi bir olay yaratamadan çekilmek zorunda kalmışlardır.

Bilindiği gibi Niğde Cezaevinde elliyi aşkın siyasi mahkum bulunmaktadır ve bunların büyük bir kısmı 12 Mart'ın sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanmıştır.

Son saldırıdan sonra cezaevi içinde yapılan aramada faşist saldırganların üzerinde dört tabanca, çok sayıda bıçak ve sopa bulunmuştur. Ancak devrimcilerin tespit ettiğine göre silahların yalnızca iki tanesi cezaevi idaresi tarafından alınmış ve kayıtlara yalnızca bu iki silah geçirilmiştir. Halen cezaevindeki faşist çetenin ve onların kışkırttığı cezaevi kabadayılarının elinde çok sayıda silah vardır.

Bir ay kadar önce de Ülkü Ocaklı bir kişi cezaevine fünye sokarken yakalanmış ve içeride yapılan aramada özellikle faşistlerin kaldığı koğuşlarda dinamitler bulunmuştu. Fünyeleri cezaevine sokan Ülkücü faşist ise serbest bırakılmıştır.

MİT, Kontr-gerilla ve MHP'nin Niğde de uzun bir süredir yeni tertipler hazırladığı bilinmektedir. Niğde ve Aksaray olaylarından sonra Niğde Cezaevindeki tertip bunun bir göstergesi olmuştur. Ayrıca geçtiğimiz ağustos ayında yine bazı mahkumlar tarafından ayaklanma çıkarılmış ve ayaklanma başlamadan iki gün önce MİT'le ilişkili olduğu bilinen bazı gazetelerde "Niğde Cezaevinde siyasi mahkumlar ayaklandı" biçiminde haberler çıkmıştı. Bütün bu gelişmelerden MİT, MHP ve Kontr-gerilla nın Niğde ve çevresinde yeni tertip ve provokasyonlar peşinde olduğunu ve Niğde Cezaevinin bu oyunun içinde önemli bir yer tuttuğu anlaşılmaktadır.

Ayrıca Niğde Cezaevindeki çok sayıda ömür boyu hükümlü tahliye olması gerekirken bırakılmamakta, ülkenin diğer şehirlerinde ömür boyu hükümlülere uygulanan salıverme işlemi Niğde'de yapılmamaktadır. Bundan başka Niğde Savcısı, Adalet Bakanlığı genelgesine rağmen 1803 sayılı Af Yasasından yararlanmış olan ömür boyu hükümlülerin ceza sürelerini 7 sene 3 ay yerine dokuz buçuk yıl olarak hesaplamaktadır. Bu hesaplamanın sonucu olarak Anayasa Mahkemesi 1803 sayılı Af Yasasının ilgili hükmünü ömür boyu hükümlülerin lehine bozsa dahi Niğde Cezaevindeki devrimciler tahliye edilmeyeceklerdir. Oysa bilindiği gibi ülkenin diğer cezaevlerinde bazı savcılar Anayasa Mahkemesinin kararını beklemeden 7 yıl 3 ay yatmış olan birçok mahkumu serbest bırakmıştır. Geçen hafta Adalet Bakanlığından bir yetkilinin verdiği bilgiye göre şimdiye kadar bu uygulamadan yararlanarak salıverilmiş mahkum sayısı 300'e yaklaşmıştır.

Niğde Savcısının sözkonusu uygulamasının yanı sıra Cezaevi Jandarma Komutanının son olaylarla ilgili tutumları da Niğde Cezaevine yönelik tertibin geniş bir kesim tarafından yürütülmeye çalışıldığını göstermektedir. Cezaevi Jandarma Komutanı bütün bu tertiplerin devrimciler tarafından açığa çıkartılmasına rağmen vurdumduymaz bir tutum takınmakta ve cezaevi içindeki saldırganlara gözyummaktadır.

Gazetemiz Niğde Cezaevinde bulunan devrimcilerin yasal hakları olan salıverilme işleminin bir an önce gerçekleştirilmesini talep etmektedir. Ayrıca faşist tertipler sonucunda devrimcilere yönelecek herhangi bir saldırı sonucunda sorumluların yakalarına yapışacağımız bilinmelidir.

Sungurlu Kapalı Cezaevinden 10 mahkum

Cezaevinde bazı gardiyanlar, kendilerine yan gelir sağlamak için, çocuk yaştaki tutuklu mahkumları alet olarak kullanıyorlar. Onların ceplerindeki son kuruşu alarak onları uyuşturucu maddeye alıştırıyorlar. Uyuşturucu haplar, alkolli içkiler vb. gibi şeyleri cezaevine alarak çocukları bunlarla zehirliyorlar. Biz devrimci mahkumlar olarak uyuşturucu kullananları uyardık; zararlarını anlattık. Fakat, faşistlerle işbirliği yapan gardiyanlar, mahkumları bizden uzaklaştırmak için, bütün yolları deneyerek çocukları iğrenç emellerinin aleti olarak kullandılar. Yurtsever bir gardiyan, durumu cezaevi müdürüne bildirdiği halde, hiç bir önlem alınmadı. Bu tutumun da gösterdiği gibi, müdür, faşist gardiyanlarla işbirliği yapmaktadır.

Cezaevinde, müdürün ve faşist gardiyanların mahkumlar üzerindeki baskılarını ve uyuşturucu madde ticaretini protesto ediyoruz.

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

Hozat Yurtsever Devrimci Kadınlar Derneği kuruldu

"Kadınlar katılmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulmaz" doğru anlayışını kavrayan biz Hozatlı devrimci kadınlar, yöremizdeki tüm kadınları devrimci mücadelenin içine çekmek ve onları devrim yolunda seferber edebilmek amacıyla HYDKD'yi kurduk.

"Bu amaçla yürüttüğümüz kuruluş çalışmaları sırasında ilkin mahalle toplantıları düzenlendi. Toplantılarda kadının günümüz toplumunda yeri detaylı bir şekilde anlatıldı. Bu toplantılar sırasında kadınların yöremizle ilgili sorunları ve kadınların yöremizdeki mücadeleye nasıl katılacakları tartışıldı. Tüm çalışmalar sırasında esas olarak kadının kurtuluşunun ancak devrimle gerçekleşebileceğinin propagandası yapıldı. Geniş bir destek sağlayan toplantılardan sonra dernek kurmanın yararlı olacağı kararına varan çok sayıda kadın, derneğin kurulması ile ilgili çalışmalara aktif olarak katıldı.

"Derneğimiz bundan böyle kadınları devrim yolunda seferber etmenin yanında kadınların kültürel ve sosyal gelişimlerini sağlamak amacıyla sağlık, okuma-yazma vb. öğretimi ile de uğraşarak, kadınların eğitimi konusunda da aktif bir rol oynayacaktır."

Zengen Halk Kültür Dayanışma Derneği kuruldu

"Konya Ereğli'sine bağlı kasabamızda yöre halkının birçok sorunu vardır. Bir yandan yöre halkının sorunlarını hallederken diğer bir yandan da devrimci mücadeleye omuz vermek amacıyla ZENGEN HKDD'yi kurduk.

"Kasabamızın nüfusu 2500'dür. Eskiden nüfusun çoğunluğunun geçim kaynağı hayvancılıktı. Ancak elverişsiz tabiat koşulları bu geçim kaynağının kapılarını kapadı. Daha sonraları ise toprak mahsullerinin üretilmesi gerçekleşti. Bu tarihlerde hazine arazilerini de işgal ederek topraklarını çoğaltan toprak ağaları dışında yöre halkının hemen hemen hepsi topraksız ya da az topraklı köylülerdir. Son yıllarda ise daha da fakirleşen birçok köylü toprak ağasının yanında köle gibi çalıştırılmaktadır.

"Yoksul köylüler arasında birlik ve dayanışmayı güçlendirmeyi amaçlayan derneğimiz, yöre halkının şu temel talepleri için kararlı bir mücadele sürdürecektir.

"Mevcut hazine arazileri tek tek tespit edilsin, kurak ve sulak araziler eşit ve adilce dağıtılsın.

"Ağaların arazileri topraksız köylülere dağıtılsın.

"Bu işlemler bu üretim yılının başına kadar mutlaka gerçekleştirilsin."

ÇAĞRI

"GECEKONDU HALKIYLA DAYANIŞMA GECESİNE" KATIL

YER: Park Sineması-Akhisar/Manisa
TARİH: 4 Kasım-Cumartesi
SAAT : 20.00

GECEKONDU YIKIMINA SON!
FAŞİZME ÖLÜM
HALKA HÜRRİYET

AKHİSAR YDGD

ÇAĞRI

FAŞİST DEMAGOJİLERİ AÇIĞA ÇIKARMAK, KATLİAMLARI PROTESTO ETMEK İÇİN,

DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA GECESİNE KATILALIM!

Tarih: 5 Kasım Pazar
Saat : 15.00-20.30
Yer : Öğütcanlar Düğün Salonu
NAZİLLİ

Düzeltme

Gazetemizin 132. sayısının çıkış tarihi dizgi hatası sonucu 23 Ekim 1978 yerine 23 Ekim 1977 olarak çıkmıştır. Düzeltir, özür dileriz.

DANEZANA

Baş.ta.sa.8'de

tırsonekiyê û parlamentarizmê û lı dıjî tezen ku azadiya xelkê u hı ci anîna sorişê jı rêyên be teq û rex ve mıkûn dıdîtin, herevanî ya rêya zordariya sorişgerî ûtekoşîne kır. Lê belê ev bı xwe xêza sorişgeriya burjuvazîyê biçûk ajot ûjı rêça tevgerek maceraperestî re çu.

Piştî şikestina 1971ê xayıntî û meyildariya stokwarîkırın xurt bû. Dı van şertan de kadrovên OAXT beveriya xwe bı xelk û soriş Parastın û ve baweriya xwe bırçerar ajotın. Sêr çevtiyên xwe lokolan û xwerastkirina çewtiyen xwe îlan kırın. Terka xêza xwe a kevn a maceraperest kırın. Kadroyên OAXT rind fam kırın ku soriş, tekoşînek dûr û dırêj e û karê komen karker û cotkaran bı xwe ye, têne lı ser hımek sorişger, hımê xêza Marksîzm-Lenînizmê rast ya sınıfê karker dedı bın pêşengiya partî kû komunîst ı sorişger de saz bibe hingî soriş ser dı keve. Kadroyên OAXT bı Marksîzm-Lenînizme berze xwe grêdan û xwe re vezîfeya avakırına partiya vezîfeyek jı vezîfeyen hımî gehîl kırın.

Piştî ve demê OAXT jı alîkî dest bı pêkanîna xêza siyasî û programa Marksîst-Lenînist ya sınıfê karker kır ku hınê partî û çirakê tekoşînê bı xwe bî, jı alîyê din lı her alî rêberiya mucadela sınıfê karker û xelke kedkar kır, ew dı riya sorişê xwedan tecrube kırın, seferberê mucadelê bır û ve mucadelê bir û lê bı saz kır. Dı mucadela dıjî emperyalîzm-emperyalîzma-sosyal û diktatorya faşîst-feodal de bı dehan şehîd da.

OAXT rast tespît kır ku danîna partî tevî her tiştî, jiriya yek bına sorişgeran derbas dibe. Dı salên 1974-75an de jı "E-PAXT" (THKP-C) û "PKT/ML-OŞKÇT"ê (TKP/ML-TİKKO) hın grup derketî bı û meyıldarî yawan gruban, meyıldariya ku sazumana me derbas bûku OAXT lı ser hı mê Marksizm-Leninizmê kır ku vê potansiyela sorişger dı bın bana partiki-ber hev bike Tım û tım lı ser vê fıkrê meşiya. Tucaran jı bîra xwe ne kır ku ser hımek rast, berhev kırına sorişgeran darxwazê sınıfê karker û xelkê kedkar e.

Dı 1974-75ande jı hegê van vezîfan -ku van vezîfan reya tê re hatı bun lı me kırı bû - sazumana me OAXT hat. OAXT xwe bı Marksîzm-Lenînizmê û bı xêza tevayiya hareketa komunîsta navnîjadîn grêda Xêza siyasî û programa Marksîst-Lenînist êxist ber çavan ku ev bıxwe hım hımê partiyê ye û hın jı jı sınıfê karker û jıxelkê kedkar re riya azadî û rizgariye şanî dıde; armancên soriş, dost û dıjminên me tespît kır, riya xwe eyan kır.

Herçî grubên din hoviya xwe macereperest û revizyonist bı tımamî berneden. Ala yekitiya proletarya bılınd ne kırın, menfîeta grubên xwe en pışık û menfîeta şefên gruben xwe dernaxistın pêş menfîeta soriş û xelk bıxwe. Ew, bı vî avayî hın kevnperestîr bûn. Reya partiyê ase kırın. Dumahîka van gruban rızin, perçebûn û helavelabûyîn e.

Edî dı vê demê de grubên ber-partiyê şehebê hêdî hêdî ne xwe vanda kırın. Piştî ku xêza siyasî û programa Marksîst-Lenînist hate danîn, şerten objektîv û subjektîv yên partî edî eyan bun.

Iro sîstema kapîtalist û revizyonîst dı nav buhran de ye û velatê me jı dı bın tesîra ve de ye. Jı ber buhran, çêbûna burjuva-feodal jı bınyatê xwe ve diheje. Tesira revizyonîzm, reformîzm û her cur bîrûbaweriyên burjuva hıldiweşe. Bı vî hîl ve gundîe kmên xelkê roj bı roj sorişger dibin. Ker roj jı qadên nu de dengê hêzên tekoşînê yên nû dibıhîzin. Ev rewşen han vezîfeya danîn Partiya me ya Komunîsta Sorişger hin gırıngtır dike. Ev partiya ku pêşenge tekoşîna sosyalizme û pêşengê Şorişa Demogratika Mili ya Xelki ya hemu karker, gundi û xelkê kedkarê Kurd, Tırk û miliyetên hındıki ye. Partiya me ya Komunîsta Sorişger xerentiya serfiraziya van mucadelan e.

Lı ser vê yekê Konferansa OAXT civîya. Dı vê civîne de nûnıendeyen rêberiya merkezî, organên hevotinêyen sazumanên cıyîyên sazumana me û nûnıendeyên Yekitîya Xortên Komunîsten Tırkiya hazır bun. Konferansa OAXT tehlîla gehineka jı danîna sazumana me û bı vir de tehlîla îroîn kır û biryarên jerîn girt:

* Navê Ordiya Azadiya Xelkê Tırkiya, jı sala 1975an û vir ve hı xisî siyetahmî ya sazumana me û bı wezîfeyên ku sazumana me lı xwe kırı bı zıddiyetek gırıng êxist meydane. Navê OAXT -ku heta niha jı ber ku mirata hoviya wê ya nu şorişger bû û lewra dı hat parastin-hate guhartın. Lı şûna wî, navê Sazumana Avakırına PARTIYA YA KOMUNÎSTA ŞORIŞGERA TIRKIYA hat qebul kırın. Lê hleê navê Ordiya Azadiyakê vegartin hetanî ku dı bın pêşengiya partiye de ordiyek bete danîn.

* SA-PKŞT evê hazıriyên pêvîst bine ci û evê bı sorişgeren proletarên nav gruban din ve yek bibe û huvî avayî dîvarên jı çamîr ku şefên van gruban herdanîna partiyê ava dıkırın, evê tevlihev bike û evê KONFRESA YEKEMÎN A PARTIYA KOMUNÎSTA ŞORIŞGERA TIRKIYA bıcivîne.

Konferansa me dizane û hêvî dıke ku biryarên kudı vê konferansê hatın girtın, lı gora Marksizm-Lenînizm, soriş û rewşen îroîn rast ın û lı menfîeta sınıfê me û karker û xelkê me ê kedkar e.

GELÎ SORIŞGEREN PROLETAR, DI REZEN SA-PKŞT DE YEK BIN!

Dı roja me de menayê yekîtiya sorişgeran, bı hareketa komunîsta navnîjadîn ve yekbûyîn e, bı programa û siyaseta Marksîst-Lenînist yekbuyîn e û perî her tiştî rezen Saziya Avakırına - PKŞTe yekbuyın e.

Rastiya hîmî ya roja me ev e.

Hemû sorişgeran dıvê dınd bir bıbın û bı anın; hel ku xwe bı xêza siyasiya hareketa sorişgera proletar grê nedin ku ev xêz dı nav tekoşîna dıjî oportunizma rast û "çep"û dı nav tekoşîna dıjî revizyonizm û hîrûbaweriya burjuvazîyê biçûk ava bû, u bel ku dı rêza Saziya Avakırına PKŞTê dı nagrın nikarın bıbın perçeyek jiperçeyen hareketa komunîsta navnîjadîn. Hemû sorişgeran dıvê vê rastiyê rınfam bıkın û hemû bı arigaten çamîr u tekke hılveşînın ku ew bı xwe bergırten yekîtî û partiyê ne.

KARKERÎNO, GUNDÎNO, KEDKARÎNO!

Partiya me ji hımbêza tekoşînên lı dıjî emperyalîzm, feodalîzm u diktatorya faşîst za. û esere komunîst karker, gundî û hemû xelkê kedkar evelatê me ye. Lewre partiya me xerentiya serfiraziya tekoşîna rizgarî û sorişe ye.

Partiya me ewe bibe xwediya hemû mîrata sorişger koriye. Ev şerkar û berevana xwe dev ya û doza komunîzma berze, ew şerkar û berevana dawa sınıfê karker û xelk e.

Ey karkeren kı ji bo rizgariya sınıfê xwe şer dikın! Ey gundîyên pêşengên tekoşîna erd û azadiyê! Îmbanî we dıkın,verin jı bo danîn û avakırına partiye. Dı rêzen partiyê de hebuna karker û gundîyan we û tevî xêza rast xerentiya serfiraziyê ye.

Gelî karker, gundî û kedkaren! Werin em kom bibın danînê ala Partiya Komunîsta Sorışgera Tırkiya dı tekoşîna dıjî emperyalîzm û sosyal-emperyalîzm. Jı bo tekoşîna îqtidara xwe û jı bo tekoşîna demograsî û sosyalizme, werin dı bınê ala Partiya Komunîsta Sorişgera Tırkiya de rêz bıbın, bın tekoşîna pês de bıxın.

DI BINE ALA MARKSÎZI-LENÎNIZIA BERZE, DI BINE ALA PKŞT DE BER BI SERFIRAZIYE, BER BI CÎHANA NU!

BIJÎ MARKSÎZI-LENÎNIZI!

BIJI PARTIYA KOMUNÎSTA ŞORIŞGERA TIRKIYA!

ÜLKEMİZİN

Baş.ta.sa.8'de

1974-75'lerde çıkılan bu yolun yüklediği görevlerin üstesinden gelen; örgütümüz THKO oldu. THKO, Marksizm-Leninizme ve uluslararası komünist hareketin genel çizgisine sıkıca sarıldı. Parti'ye temel teşkil edecek, işçi sınıfı ve emekçi halkı kurtuluşa götürecek Marksist-Leninist program ve siyasi çizgiyi ortaya koydu; devrimin hedeflerini, düşmanlarımızı ve dostlarımızı tespit etti, yolunu belirledi.

Diğer gruplar ise revizyonist, maceracı geçmişi bütünüyle aşamadılar. Proletaryanın birlik bayrağını yükseltemediler. Devrimin, işçi sınıfının ve halkın çıkarlarının önüne kendi küçük gruplarının ve grup şeflerinin çıkarlarını koydular. Bu onları gericileştirdi, Parti yolunda engeller haline geldiler. Bu grupların kaçınılmaz sonu çürüme, parçalanma ve dağılmadır.

Gelinen bu yerde, parti öncesi gruplar artık zamanını doldurmuştur. Marksist-Leninist programın ve siyasi çizginin ortaya konmasıyla birlikte partinin objektif ve subjektif şartları mevcuttur.

Bugün kapitalist-revizyonist sistemin ülkemizde de yansıyan bunalımı, burjuva-feodal yapıyı köklerinden sarsıyor. Reformizmin, revizyonizmin, her türden burjuva gerici ideolojinin etkinliğinin yıkılarak kitlelerin hızla devrimcileşmesine yol açıyor. Her gün yeni alanlarda yeni mücadele güçleri ortaya çıkıyor. Bu durum Kürt, Türk ve azınlık milliyetlerden işçilerin, köylülerin, emekçi halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve sosyalizm mücadelesinin önderi olacak, bu mücadelelerde zaferimizin garantisi olan Devrimci Komünist Partimizin kurulması görevini daha da ertelenmez hale getiriyor.

Bu şartlar altında örgütümüzün merkezi önderliğinin ve yerel örgütlerin yönetici organlarından, Türkiye Genç Komünistler Birliği'nden gelen delegelerin katılmasıyla toplanan THKO Konferansı; örgütümüzün kuruluşundan bu yana kadar geçirdiği sürecin ve bugünkü durumunun bir değerlendirmesini yapmış ve şu kararlara varmıştır:

1975'ten beri örgütümüzün esas niteliği ile ve yüklendiği görevlerle çelişen, ancak geçmişin devrimci bir mirası olarak sürdürdüğümüz Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adı Parti'nin önderliğinde ileride kurulacak olan Halk Ordusu'na bırakılarak; örgütümüzün adı önüne koyduğu temel göreve de uygun olarak TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ olarak değiştirilmiştir.

TDKP-İÖ, gerekli hazırlıkları yapacak, diğer gruplar içindeki proleter devrimcilerle birleşerek tekkeci şeflerin Parti'nin önüne kurmaya çalıştıkları çamurdan barikatları yerlebir edecek ve TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN BİRİNCİ KURULUŞ KONGRESİ'ni toplayacaktır.

Konferansımız, alınmış olduğu bu kararların bugünkü duruma, Marksizm-Leninizme ve devrimin, işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın çıkarlarına tamamen uygun olduğu düşüncesindedir.

BÜTÜN PROLETER DEVRİMCİLER, TDKP-İÖ SAFLARINDA BİRLEŞİN!

Bugün devrimcilerin birliği demek, uluslararası komünist hareketle birlik, Marksist-Leninist program ve siyasetle birlik ve TDKP İnşa Örgütü saflarında birlik demektir. Günümüzü belirleyen gerçek budur.

Bütün devrimciler, proleter devrimci hareketin, revizyonizmle, küçük-burjuva ideolojisi ile, sağ ve 'sol' oportünizm ile mücadele içinde inşa edilen siyasi çizgisine sıkıca sarılmadan, TDKP İnşa Örgütü saflarında yer almadan uluslararası komünist hareketin organik bir parçası olunamayacağı gerçeğini kavramalı; birliğin ve Parti'nin önünde kurulmaya çalışılan çamurdan barikatları, tekke duvarlarını parçalayarak saflara katılmalıdırlar.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİLER!

Devrim ve kurtuluş mücadelemizi zafere götürecek olan Partimiz, ülkemiz komünistlerinin, işçilerinin, köylülerinin ve emekçi halkımızın emperyalizme, feodalizme, faşist diktatörlüğe karşı yürüttüğü uzun mücadelelerin bağrından doğmaktadır.

Partimiz, geçmişin bütün devrimci mirasının tek sahibi olacaktır. O, işçi sınıfının ve halkın davasının, yüce komünizm davasının yılmaz savunucusu ve savaşçısıdır.

Sınıfının kurtuluşu için fedakarca mücadele edenleri işçiler; toprak ve özgürlük mücadelesinin önder köylüleri! Sizleri saflara çağırıyoruz. Parti'nin kuruluşuna ve inşasına bizzat katılın.

Parti'nin doğru çizgisinin yanında, saflarının ileri işçi ve yoksul köylülerden oluşması, zaferin garantisi olacaktır.

İşçiler, köylüler, tüm emekçiler! Emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı mücadelede Türkiye Devrimci Komünist Partisi altında toplanalım. Kendi iktidarımız için mücadelede, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadelede Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin yükselen bayrağı altında saf tutalım, mücadeleyi yükseltelim.

MARKSİZM-LENİNİZMİN YENİLMEZ BAYRAĞI, TDKP'NİN YÜKSELEN BAYRAĞI ALTINDA ZAFERE DOĞRU, YENİ BİR DÜNYAYA DOĞRU İLERİ!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

YAŞASIN TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ!

THKO'NUN

Baş.ta.sa.8'de

lişmesi" başlığını taşıyan yazıda, bugün Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü adını aldığını açıklayan THKO, 1978'den geriye bakarak gelişimini ve bugünkü durumunu şöyle değerlendirmektedir:

"1970'ten 1978'e ve sonrası gelişme dönemine bakıldığında THKO'nun katettiği muazzam mesafe açıkça görülecektir. Kurulduğunda en fazla yüzlerle sayılabilecek kişiyi yönetebilen örgütümüz, bugün onbinleri hareketlendirebilmekte, yönlendirebilmektedir. Bu, kitlelerin devrimcileşmesinden kaynaklandığı gibi, esas olarak, örgütümüzün artık doğru bir siyasi çizgiye sahip olmasından ileri geliyor.

THKO, gelişme süreci içinde revizyonizmi, Troçkizmi, maceracılığı ve her türden oportünizmi altetti, emperyalistlerin, burjuvazinin ve gericiliğin baskı ve her türlü yozlaştırıcı etkisine karşı sağlam durdu ve büyük atılımlar gerçekleştirdi. İçerden ve dışırdan birçok saldırıya hedef olduk, sayısız badireler atlattık. Ama hepsinden yüz akıyla çıktık. Sonunda günümüze geldi. 70 sonlarında ve uzun bir dönem bir programa bile sahip olamayan 40-50 kişilik bir gerilla örgütü, bugün Marksist-Leninist bir program ve derinlemesine teorik temellerine sahip bir komünist örgüt durumundadır. O, artık parıldayan bir güneş gibidir. Türkiye'de şimdiye kadar hiç bir zaman, hiç bir akım ve kişi tarafından ortaya konulmamış- Mustafa Suphi yoldaşın bu yoldaki girişimlerini anmalıyız- yepyeni ve çürütülemez bir çizgiye, lekelenemez ve her geçen gün geçerliliği daha da doğrulanan Marksizm-Leninizm silahına sahiptir. Ve bu silahı kullanmakta oldukça yeterli bir durumdadır.

Devrim inancından en küçük bir şey kaybetmeden silah elde ölen, darağacında "Yaşasın Marksizm-Leninizmin Yüce İdeolojisi" diye haykıran THKO kurucularına ve önderlerine selam olsun.

"Davamız, devrim davası, davamız uğruna savaş sürüyor, sürecek. Eskiden zaferi elde edebilecek durumda değildik. Bugün bu durumdayız. Zafer engellenemeyecek."

YÜZLERCE

Baş.ta.sa.4'de

makta olduğu ve yenilmezliği, UDHD ve sosyalizm mücadelesi, tiyatronun son bölümünde işlendi.

Ereğli Yurtsever Devrimci Halk Derneği adına söz alan konuşmacı, işçi sınıfımızın bugüne kadar verdiği devrimci mücadeleyi özetledi. Bundan sonra, örgütlü ve kararlı mücadele bayraklarının daha yükseklere çekilmekte olduğunu belirtti.

Erdemir işçileri adına konuşan bir işçi, Ecevit'in ABD uşağı sendika ağası Halil Tunç'la imzaladığı "Toplumsal Anlaşma" ile işçileri satmak istediğini söyledi. DİSK, Türk-İş, MİSK ve diğer sendika yönetimlerini gasbeden sendika ağalığını teşhir ederek sınıf sendikacılığını anlattı. Konuşan işçinin sözünün sık sık kesilmesine yol açan "Yaşasın Devrimci Demir-İş" sloganı, bütün çoşkunluğuyla, sınıf sendikacılığının gelişmesinin önüne geçilmez bir sendikal akım olduğu gerçeğini gösterdi. "Zafer, Parti Bayrağı altında toplanan işçi sınıfının önderliğinde mücadele eden halkımızın olacaktır" sözleriyle konuşmasını bitiren işçiden sonra söz alan bir genç kız, kadınların kurtuluşunun devrimle olacağını açıkladı. Gençlik adına söz alan diğer bir genç kız, öğrenci ve emekçi gençliği örgütlü mücadeleye çağırdı. YDGD adına Erdemirli işçileri ve Ereğli halkını selamladı. YDGF adına konuşan bir arkadaş, tüm Erdemirli işçileri Devrimci Demir-İş'te toplanmaya çağırdı.

Faşistler ve sosyal-faşistler, geceyi engellemek için, Gece Tertip Komitesine baskı yaptılar. Toplantının kundaklanacağını söylediler. Halkın geceye katılmaması yolunda propaganda yaptılar. Fakat devrimciler, işçiler ve halk onların karşı-devrimci tavırlarından etkilenmedi. İskenderun'da kurulan Devrimci Demir-İş Sendikasını destekleyen bir toplantı niteliği kazanan gecede, ozanların söyledikleri türküler, halkın faşist diktatörlüğe karşı olan kin ve nefretini dile getirdi.

D. DEMİR-İŞ

Baş.ta.sa.4'de

güvermektedir. Mücadele edilmeden patronların hak vermeyeceğinin bilincindedir. İşçi sınıfının ekonomik, sosyal ve siyasal haklarına ambargo koyan "Toplumsal Anlaşma" çemberini kırma görevini önüne koymuştur.

"Devrimci Demir-İş, İskenderun Demir-Çelik'de ve Türkiye'de işçi sınıfını bölen, parçalayan her türlü gerici düşüncelere ve her soydan sendika ağalarına karşı uzlaşmaz bir mücadele sürdüreceğini faaliyetinin merkezine koymuştur."

Devrimci Demir-İş Sendikası Haber Bülteni (DE-HA AJANSI) yönetim yeri adresi şöyledir:

Dumlupınar Mahallesi, Ulucami Cd. Özaltın Ap. D/6, Kat: 2 - İSKENDERUN

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ, DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2 ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ÇIFTALI SOKAK NO, 10/4 SULTANAHMET - İSTANBUL YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

İŞÇİLERİN

Baş.ta.sa.4'de

patronun adamlarına dağıttı. Ve bu kartları elinde tutanların oyları, sendika yönetimi seçiminde geçerli sayıldı. İşçilerin seçtiği temsilciler bu nedenle kongreye alınmadı.

SON TOPLUSÖZLEŞME DÖNEMİNDE PATRON 36 İŞÇİYİ İŞTEN ATTI

İşçilerin devrimci sendika muhalefetine karşı patron ve sendika ağası ortak saldırıya geçti. İşçilerin mücadelesinin en önünde yürüyen 36 işçi işten atıldı. Faşist sendikacı Haydar Mutaf, böylece hem patronun işinin aksamayacağını, hem kendi ağalığının devam edeceğini tasarlamıştı. Ama işçiler onun baskılarına boyun eğmediler. İşçilerin tepkisini gören sendika ağası, tekrar sendika yönetimini gasbetmek istedi. İşçiler arasında rekabet geliştirme yolunu denedi. Patronla anlaşarak, 6 aylık işçiye 8 lira, 1 yıllık işçiye 10 lira, 4 yıllık işçiye 20 lira, 5 yıllık işçiye 25 lira gibi gülünç zamlar yaparak işçileri mücadelelerinden vazgeçireceğini zannetti.

İŞÇİLER, PATRONUN, SENDİKA AĞASININ VE POLİSİN BASKISINA BOYUN EĞMEDİ

Yemeklerin yenilmez halde çıkması üzerine işçiler yemeği sendikaya getirerek sendika ağasına, "bunu, sen ye de nasıl olduğunu gör" dediler. Faşist sendikacı, "Komünist öğrenciler sendikayı bastı" diyerek polise telefon etti. İşçilere coplarla saldıran polis, yaşlı bir işçiyi Emniyete götürdü. "Muhalefet komitesinde kimler var söyle" diye baskı yaptı. Emniyette polis, işçiyi "sizin yaptığınız kanunsuzluktur. Söylemezsen hapiste yatarsın" diyerek tehdit etti. İşçi, polis karşısında bir adım gerilemedi. "Eğer zulme ve haksızlığa karşı çıkmak kanunsuzluksa, ben bunu yapmaya devam edeceğim" diyerek arkadaşlarının adını söylemedi.

Devrimci sendika muhalefeti, işçiler üzerindeki saldırıları yayınladığı bir bildiriyle protesto etti. 500 işçinin katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantıda, patronun zulmü, polisin tavrı ve sendika ağası teşhir edildi. Sınıf sendikacılığı yolunun işçilerin birliğine ve örgütlü gücüne dayanan mücadeleden geçtiği vurgulandı. Bugüne kadar süren mücadelenin hata ve eksikleri saptandı. İşten atılan işçiler için bağış toplandı. Ve şu somut talepler tespit edilerek sınıf sendikacılığı temelinde mücadele edilmesi kararlaştırıldı.

"1-İşçilere "sus payı" amacıyla ayaküstü alınan gülünç zam kararı kabul edilmemeli.

2-110 liralık sendika aidatına karşı mücadele edilmeli.

3- İşçiler temsilcilerini kendileri seçmeli.

4- İşten atılanlar geri alınmalı.

5- Kadın işçilere doğum izni verilmeli

6- Toplusözleşme görüşmeleri uzatılmamalı, işçilerin istekleri dikkate alınarak hemen imzalanmalı."

Gaziantep'te binlerce tekstil işçisi, patrona, polise ve faşist sendika yönetimine boyun eğmeyecektir. Kadın ve erkek emekçiler, proleter devrimci arkadaşlarının önderliğinde daha güçlü eylemler yaratacak, devrimci sendika muhalefetini, sendika yönetimine getirecektir. İşçi sınıfı, gerçek sendika temsilcilerini, "İşçiler Sendika Yönetimine" ilkesinin yol göstericiliğinde seçecektir.

PROLETARYANIN

Baş.ta.sa.2'de

ması, üniversitelerin kapılarının işçi, köylü çocuklarına kapatılması, emperyalist sermayenin buyur edilmesi, maden imtiyazlarının Amerikan vb. şirketlerine verilmesi ve diğer uygulamalar Kruşçev'in dahi bu kadar kısa sürede, böylesine utanmazca dayatamadığı tedbirlerdi. Başta Arnavutluk Emek Partisi olmak üzere bütün Marksist-Leninist partiler, Kruşçev'in yolundan giden Çin önderliğinin içte ve dıştaki bu burjuva çizgisine karşı mücadele ediyorlar.

Eski Marksist-Leninist partiler sağlamlaşmakta, birçok ülkede yenileri kurulmaktadır. Son olarak Afrika'da Dahomey Komünist Partisi kuruldu ve Marksist-Leninist saflarda yerini aldı. Fransa'da "Üç Dünyacı" önderliğin yıktığı parti yerine Fransa Komünist Partisi (Yeniden Kurulmuş) 1. Kuruluş Kongresini hazırlamaktadır.

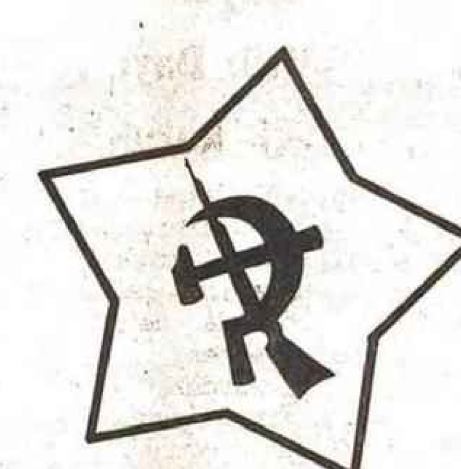
Kitlelerle bağ

Gerçek Marksist-Leninist partilerin hepsi sınıf mücadelesine önderlik etmektedir. Onlar, bütün revizyonist partilerin tersine, bir burjuva kulübü değillerdir. Kitlelerle bağ, onları, emperyalizmin ve burjuvazinin saldırıları karşısında yıkılmaz kılmaktadır. Almanya KP/M-L, sendikalar içinde uzun bir devrimci muhalefet yürüttü. Bu yaz aylarında yapılan fabrika temsilciliği seçimlerinde % 15-20 oy aldı. Şimdi Devrimci Sendikal Muhalefet (RGO), artık onbinlerce işçiyi çevresinde toplamaktadır ve merkezileşmeye doğru gitmektedir. Kolombiya KP/M-L, sendikalardaki çalışmasının yanı sıra, kırsal bölgelerde geniş kitle tabanı olan Köylü Birlikleri kurmuştur. Silahlı mücadele, kitle mücadelesinin üst aşaması olarak başlamıştır. Şili İhtilalci Komünist Partisi, Halk Cephesi etrafında, faşist diktatörlüğe karşı en geniş muhalefeti toplamaktadır. Portekiz Komünist Partisi (Yeniden Kurulmuş), cephe örgütü Demokratik Halk Birliği'ne (UDP) önderlik etmektedir.

Proleter enternasyonalizmi

Emperyalizm ve revizyonizmin saldırıları karşısında Marksist-Leninist partiler arasında dayanışma ve birlik güçlenmektedir. Proleter enternasyonalizmi bayrağı, şimdi Marksist-Leninist partilerin elinde daha da yükseklerdedir. Geçen yıl yapılan Latin Amerika partilerinin ortak toplantısı, beş partinin ortak açıklaması, geçen aylarda Kanada KP/M-L'nin düzenlediği uluslararası toplantı, yoldaşça dayanışma ve revizyonizme karşı birliğin son örneklerindendir. 2-4 Ekim tarihlerinde Tiran'da düzenlenen Bilimsel Oturum, AEP önderliğinde Arnavutluk'ta dimdik ayakta duran sosyalizm bayrağı altında Marksist-Leninist partilerin birliğinin ve proleter enternasyonalizminin çarpıcı örneğidir. Burada konuşan Marksist-Leninist partilerin temsilcileri, Kruşçev revizyonizmine karşı olduğu gibi Çin revizyonizmine de karşı Marksizm-Leninizmin saflığını koruma kararlığını bir daha vurguladılar.

Devrim gündemde

Şimdi Brejnevler, Titolar, "Avrupa komünistleri", Çin önderliği, hep birden emperyalizmin, burjuvazinin imdadına koşuyorlar. Kapitalist-revizyonist sistemin derin buhranı şartlarında, proletarya önderliğindeki emekçi yığınların mücadelesini boğmaya, saptırmaya çalışıyorlar. Boşa çaba! Proletarya birçok ülkede gerçek öncüsüne, Marksist-Leninist partisine kavuşmaktadır. Marksist-Leninist partilerin önderliğindeki proletarya ve ezilen halkları, sosyalizm yolunda hangi güç durdurabilir? Devrim, geleceğe ait değil, gündemde olan bir sorundur. Milyarlarca emekçinin özlemi olan sosyalizm, somut gerçek olarak vardır. Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti, insanlığın geleceğinin en güzel örneğidir.

Marksist-Leninist partilerin önderliğindeki devrim mutlaka zafere ulaşacaktır.

Marksizm-Leninizmin yenilmez bayrağı, TDKP'nin yükselen bayrağı altında zafere doğru, yeni bir dünyaya doğru ileri!

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Yaşasın Türkiye Devrimci Komünist Partisi!

Ülkemizin Türk, Kürt ulusu ve azınlık milliyetlerinden devrimcilerine, işçilerine, yoksul köylülerine ve tüm emekçilerine Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu konferansının bildirisi

- GELİNEN BU YERDE PARTİ ÖNCESİ GRUPLAR ARTIK ZAMANINI DOLDURMUŞTUR. MARKSİST-LENİNİST PROGRAMIN VE SİYASİ ÇİZGİNİN ORTAYA KONMASIYLA BİRLİKTE PARTİNİN OBJEKTİF VE SUBJEKTİF ŞARTLARI MEVCUTTUR.
- TÜRKİYE HALK KURTULUŞ ORDUSU ADI, PARTİNİN ÖNDERLİĞİNDE İLERİDE KURULACAK OLAN HALK ORDUSU'NA BIRAKILARAK, ÖRGÜTÜMÜZÜN ADI ÖNÜNE KOYDUĞU TEMEL GÖREVE DE UYGUN OLARAK TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞTİR TDKP-İÖ.(...) TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN BİRİNCİ KURULUŞ KONGRESİ'Nİ TOPLAYACAKTIR.
- İŞÇİLER, KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİLER !EMPERYALİZME, SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI MÜCADELEDE TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN YÜKSELEN BAYRAĞI ALTINDA TOPLANALIM. KENDİ İKTİDARIMIZ İÇİN MÜCADELEDE, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM İÇİN MÜCADELEDE TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN YÜKSELEN BAYRAĞI ALTINDA SAF TUTALIM, MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM.

Örgütümüz THKO, 1970 devrimci halk hareketinin yükseldiği, karşı- devrimin bütün güçleriyle halka karşı azgın bir saldırıya geçtiği, işçi sınıfının öncü Komünist Partisinin olmadığı ve sol adına revizyonizmin, reformizmin, sınıf işbirliğinin savunulduğu şartlarda doğdu.

THKO, emperyalizme, faşist-feodal diktatörlüğün saldırılarına karşı kahraman ve başeğmez bir mücadele yürüttü. Pasifizme, devrimin ve halkın kurtuluşunun barışçıl yollardan gerçekleşebileceği tezlerine, parlamentarizme karşı, devrimci şiddeti ve mücadeleyi savundu. Ancak, O, küçük- burjuva ihtilalci bir çizgiyi aşamadı, maceracı bir eylem çizgisi izledi.

1971 yenilgisi sonrasında ihanetin, boyun eğişin boy verdiği şartlarda, THKO kadroları halka ve devrime bağlılık ve kararlılığı sürdürdüler. Hatalarının bir değerlendirmesini ve özeleştirisini yaptılar. Eski maceracı çizgiyi reddettiler. Devrimin uzun süreli bir mücadele olduğunu, işçi ve köylü kitlelerinin kendi eseri olacağı ve ancak işçi sınıfının, doğru Marksist-Leninist çizgi temeli üzerinde ihtilalci bir tarzda örgütlenmiş devrimci komünist partisinin önderliğinde başarıya ulaşabileceği doğru sonuçlarına vardılar. Yüce Marksizm-Leninizme sarıldılar ve Parti'nin inşasını en temel görev olarak seçtiler.

Bu dönemden sonra THKO, bir yandan Parti'nin temeli ve yol göstericisi olarak, işçi sınıfının Marksist-Leninist programının ve siyasi çizgisinin inşasına girişti; bir yandan da işçi sınıfının ve emekçi halkın her alandaki mücadelesine önderlik etmeye, onları devrim yolunda eğitmeye, seferber etmeye ve örgütlemeye çalıştı. Emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşist-feodal diktatörlüğe karşı mücadelede onlarca şehit verdi.

THKO, Partinin kuruluşunun yolunun aynı zamanda devrimcilerin birleştirilmesinden geçtiğini de doğru olarak tespit etti. 1974-75'lerde "THKP-C" ve "TKP/ML-TİKKO" içinden çıkan ve örgütümüze benzer bir yönelişe giren gruplardaki devrimci potansiyeli tek bir parti çatısı altında, Marksizm-Leninizm temelinde birleştirmeye çalıştı. Her dönemde buna uygun hareket etti. Devrimcilerin doğru bir temelde birliğinin, işçi sınıfının ve emekçi halkın bir isteği olduğunu aklından çıkarmadı.

Dev.sa.7.sü.5'de

Dı binê ala Marksizm-Leninizma berze, dı binê ala PKŞT de ber bı serfirazıyê, ber bi cihana nû !

Biji Marksizm-Leninizm !

Biji Partiya Komunista Şorışgera Tırkiya !

DANEZANA KONFERANSA ORDİYA AZADİYA XELKÊ TIRKİYA Jİ HEMÛ ŞORİŞGERÊN TIRK, KURD Û MİLİYETEN HINDIKİ Û Jİ HEMU KARKER, RENCBER Û KEDKAREN WELATE ME

- EDİ Dİ VÊ DEMÊ DE GRUBÊN BER-PARTİYÊ SEBEBÊ HEBÛNEN XWE WINDA KIRIN. PIŞTİ KU XÊZA SİYASİ Û PROGRAMA MARKSİST-LENİNİST HATE DANIN, ŞERTEN OBJEKTIV Û SUBJEKTİV YÊNPARTİ EDİ EYAN BUN.
- NAVÊ OAXT -KU HETA NIHA JIBER KU MIRATA BORİYA MA YA SORIŞGER BU U LEWRA DIHAT PARASTIN- HATE GUHARTIN. LI ŞÛNA Wİ, NAVÊ SAZUMANA AVAKIRINA PARTİYA KOMUNİSTA ŞORIŞGERA TIRKİYA HAT QEBUL KIRIN.
- EY KARKEREN KU JI BO RIZGARIYA SINIFE XWE ŞER DIKIN! EY GUNDIYÊN PÊŞENGÊN TEKOŞİNE ERD Û AZADİYÊ! EMBANİ WE DIKIN, WERİN JI BO DANİN Û AVAKIRINA PARTIYE DI REZEN PARTİYÊ DE HEBUNA KARKEN Û GUNDIYAN XWE A TEVİ XÊZA RAST XERENTIYA SERFIRAZIYA YE. GELİ KARKER, GUNDİ Û KEDKARAN! WERIN EM KOM BIBIN DIBINÊ ALA PARTİYA KOMUNISTA SORIŞGERA TIRKİYA DI TE KOŞINA DIJİ EMPERYALİZM Û SOSYAL-EMPERYALİZM, JI BO TEKOŞINA İQTİDARA XWE Û JI BO TEKOŞINE DEMOQRASİ Û SOSYALİZMÊ, WERİN DI BİNÊ ALA PARTIYA KOMUNİSTA SORIŞGERA TIRKİYA DE RÊZ BIBIN, TEKOŞINE PÊŞ DE BIXIN,

Sazumana me OAXT dı sala 1970ê de za. Dı dmekêwele de za ku jı aliki hereket şorişgera xelkbılınd dıbû û jı aliki hêzen dı jı soriş hı hemû hêzên xwe ve dest hı eriseki har i dıji xelk dıkır. Dı demekê welê de za ku hım partkiki komunist i rêberê sınıfê karker tıne bû û hım jı bı navê çepetiyê berevaniya her cur revizyonizmê, reformizme, û tifaqa navsınıfan tışteki adeti bu.

OAXT lı dıji emperyalizmê û lı dıji êrişên diktatoriya faşist-feodal tekoşineke qehremani û serbılındi da. Lı dıji

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Gazetemize Kürtçe ve Türkçe olarak yollanan "THKO Konferansı" bildirileri.

THKO Konferansı Bildirisini demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak yayınlıyoruz

Elimize geçen biri Türkçe, diğeri Kürtçe iki bildiride, 1971'den beri adını duyuran ve faaliyetini sürdürdüğü bildirilen THKO'nun bir 'Konferans' toplayarak adını 'Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü' olarak değiştirdiği açıklanmıştır.

'THKO Konferansı'nın bütün halka ve devrimcilere yayınladığı açıklanan bu bildirinin Türkçe metninin bazı bölümleri geçtiğimiz hafta içinde bir haber ajansının günlük bülteninde ve bir günlük gazetede de yer aldı.

Tarihi bir özellik taşıdığına inandığımız ve bütün halka ve devrimcilere yayınlandığı açıklanan bu bildirinin hem Türkçesinin, hem de Kürtçesinin tam metin olarak gazetemizin bu sayısında yayınlıyoruz.

Egemen sınıflar ve onların faşist diktatörlüğü yıllardan beri içinde TCK'nın 141. ve 142. maddelerinin de bulunduğu yasalarla ve yasa maddeleriyle 'illegal örgütler' olarak açıklanan bazı örgütlerin faaliyet ve yayınlarını geniş işçi ve köylü kitleleri tarafından, devrimciler tarafından öğrenilmesini yasaklamaya çalışmıştır. Gazetemizin bu sayısında yer verdiğimiz tipteki bildirilerin geniş halk kitlelerine ulaşmasını engellemeye çalışmıştır. Siyasal propaganda ve örgütlenme özgürlüğü isteyen ve bunun için mücadele eden proletaryanın ve ezilen halk kitlelerinin karşısına, birçok diğer şeyin yanı sıra, faşist yasaları ve yasa maddelerini çıkarmıştır.

Egemen sınıfların bu yasalarına ve yasa maddelerine karşı mücadele demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır ve proleter devrimciler ve halk kitleleri yıllardan beri bu mücadeleyi sürdürmektedir.

Bugün fiilen kullanılan bir kısım sınırlı hak ve özgürlükler, bu mücadelenin bir sonucu olarak elde edilmiştir.

Bu hak ve özgürlüklerin genişletilmesi ve tümünün elde edilmesi faşist diktatörlüğe ve onun faşist yasalarına karşı daha kararlı bir demokrasi mücadelesini sürdürmekten ve demokrasi mücadelesini başarıya ulaştırmaktan geçer.

Gazetemiz, 'THKO Konferansı Bildirisi'ni, proleter devrimcilerin ve bütün halk kitlelerinin yürüttüğü demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak yayınlamakla önemli bir görevi yerine getirdiği inancındadır.

HALKIN KURTULUŞU

'THKO Konferansı' basında

1971'den beri faaliyetini sürdürdüğü açıklanan THKO'nun bir konferans toplayarak adını 'Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü' olarak değiştirdiğine ilişkin haberlere günlük yayın organlarının bir kısmı ve Türk Haberler Ajansı (THA) Bülteni de yer vermiştir.

THA Bülteni, 24 Ekim 1978

Milliyet, 25 Ekim 1978

THKO'nun adının değiştirildiği öne sürüldü

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) adına yapılan bir açıklamada örgütün adının (Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü) olarak değiştirildiği öne sürülmüştür. İstanbul içinde bir PTT şubesinden THA'ya postalanan bildiride, örgütün adının ve işlevinin değiştirilmesi şöyle açıklanmıştır:

"1975'den beri örgütümüzün esas niteliği ve yüklendiği görevlerle çelişen ancak geçmişin devrimci bir mirası olarak sürdürdüğümüz Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu adı, partinin önderliğinde ileride kurulacak olan halk ordusuna bırakılarak örgütümüzün adı önüne koyduğu temel göreve de uygun olarak, Türkiye Devrimci Komünist Partisi- İnşa Örgütü olarak değiştirilmiştir." (THA)

THKO MERKEZ YAYIN ORGANI

YOLDAŞ

DEVRİMCİ TEORİ OLMADAN DEVRİMCİ PRATİK OLMAZ

1971 SOL HAREKETİ, THKO ve GELİŞMESİ

ORGANA WEŞANA MERKEZ

HEVAL

TEVGERA ÇEP YA SALA 1971 OAXT Û PÊŞ DE ÇÛNA WÊ

THKO'nun dünü, bugünü

Dağıttığı bir bildiri ile adını 'Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü' olarak değiştirdiğini açıklayan Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu nasıl bir örgüttü, nasıl ortaya çıktı ve hangi gelişme sürecini izledi?

Bu sürecin genel bir değerlendirmesi bizzat THKO tarafından nasıl yapılmaktadır?

Günlük burjuva yayın organlarında en çok sözü edilen, kasıtlı olarak düşünceleri ve mücadelesi çarpıtılmaya çalışılan THKO'nun geçmişi, mücadelesi ve bugüne kadar gelen gelişme süreci hakkında okuyucularımıza kısaca da olsa bilgi vermeyi gerekli görüyoruz.

Böyle bir bilgi için de, en doğru ve en objektif yol THKO'nun kendi kaleminden çıkmış belgelerine başvurmaktır. Bu konuda elimizde tek belge olarak THKO'nun merkez yayın organı olduğu belirtilen YOLDAŞ dergisinin 12. sayısında yer alan "1971 Sol Hareketi THKO ve Gelişmesi" başlığını taşıyan yazı bulunmaktadır. Geçtiğimiz aylarda posta kanalıyla gazetemiz adresine de gönderilen bu yazı 'Bir Belge' olarak Parti Bayrağı'nın 8. sayısında yayınlanmıştı. "1971 Sol Hareketi THKO ve Gelişmesi" başlığını taşıyan 'belge'de THKO adlı örgütün doğuşu, mücadelesi ve gelişme süreci şöyle anlatılmaktadır:

1971 "Sol" hareketi ve THKO:

Yazıda bugüne kadar Türkiye'de gerçek bir komünist partisinin inşa edilemediği belirtilmekte ve 1960 sonrasına da revizyonizmin ve reformizmin damgasını vurduğu ortaya konulmakta ve 12 Mart sonrasında THKO'nun da içinde bulunduğu 'sol' hareketin "böyle bir ortamda elli yıllık revizyonist mirasa ve modern revizyonist ihanete bir tepki ve onun günahının bir kefareti olarak" doğduğu ve geliştiği açıklanmaktadır.

Yazıda şöyle denilmektedir:

"THKO 1970 sonlarında DENİZ GEZMİŞ, YUSUF ASLAN, HÜSEYİN İNAN, SİNAN CEMGİL, CİHAN ALPTEKİN ve diğer bir grup radikal gençlik lideri tarafından kuruldu. Başlangıçta örgütün, revizyonizmin 'sosyalist' harekette yarattığı bunalımın silahlı eylemler yoluyla aşılmasına katkıda bulunacağı ve gerilla savaşı halkasını kavrayarak 'öncü'yü ve kitleleri örgütleyeceği düşünülüyordu.

"THKO militanları başlangıçta yaygın bir örgütleme çalışması yapmadılar. VE ideolojik ve siyasi bir faaliyet hemen hemen yürütmediler. O zaman örgütümüzde hakim olan düşünceye göre, silahlı mücadeleyle birlikte yürütülmeyecek böyle bir faaliyet, savaş içinde çelikleşmemiş ve revizyonist-reformist etki altında bulunan birçok kadronun örgüte dolarak onu yozlaştırmasına yol açacak ve öte yandan ideolojik mücadele adı altında sürekli gevezelik yapan revizyonistlerden farkımız kalmayacaktı! Örgütümüze o zaman 'öncü savaş' ve 'öncü savaşçı' anlayışı hakimdi. Ve her türlü mücadele yöntemini devrimci bir biçimde kullanacak yerde, bu mücadele yöntemlerinden bazılarını 'lekeli' olarak niteleyip onlardan uzak durmayı tercih ediyorduk."

"THKO, 1971 başlarında ülkede devrimci durumun silahlı mücadele açısından tamamen elverişli olduğunu ve o şartlarda silahlı mücadele yürütmeyen bir örgütün hiç bir zaman gerçek bir 'iktidar alternatifi' olamayacağı görüşündeydi. Buna uygun olarak kırlarda silahlı mücadelenin başlatılması için asgari şartların yaratılmasını amaçlayan kısa bir hazırlık döneminden sonra tespit edilen bir bölgede oluşturulacak bir gerilla kolunun faaliyete geçmesi kararlaştırıldı. Kırda bu hedefe yönelik çalışmalar sürdürülürken, şehirlerde de bu faaliyeti desteklemeyi amaçlayan silahlı eylemlere girişildi ve 1971 'sol' hareketi böylece başladı."

Daha sonra şöyle denilmektedir:

"THKO, o dönemde, siyasi çizgisine uygun olarak yayınladığı birkaç bildiri dışında herhangi bir yayın faaliyeti yürütmedi.

"1972 Mart ayında yazılan 'TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLU' broşürü, THKO'nun Türkiye devriminin çeşitli meseleleri hakkındaki görüşlerini toparlayan ilk resmi belgedir."

"Broşürde birçok Marksist-Leninist genel doğru da sıralanmakla birlikte, bugün açıkca görülmektedir ki, onun savunduğu görüşler, özü itibariyle revizyonizmin ve Troçkizmin etkisi altında şekillenmişlerdir."

1971 "Sol" hareketinin yenilgisinden sonraki gelişmeler:

THKO'nun da içinde bulunduğu 1971 'sol' hareketinin yenilgisinden sonraki gelişmeler de yazıda şöyle anlatılmaktadır:

"12 Mart dönemi boyunca yarı-askeri faşist rejimin azgın terörü altında, önderlerinin ve ileri militanlarının hemen hemen tümü katledilmiş ya da hapishanelere doldurulmuş ve örgütlenmesi dağıtılmışken; dışarıda mücadele birbirine gevşek bağlarla bağlı küçük grupların faaliyet ve eylemleriyle sürdürülürken, kuşkusuz THKO'nun başlangıçtaki siyasi çizgisinin ve eylemlerinin sağlıklı bir muhasebesini yapmanın şartları yoktu. Bütün 12 Mart dönemi boyunca, sözde "sosyalist" saflarda ve hatta ihtilalci mücadeleye katılmış olan THKP- C gibi örgütlerin saflarında döneklik, yılgınlık, pasifizm alabildiğine yayılır, "provokasyon" teorileri ortalığı kaplar ve ihtilalcilik alabildiğine lanetlenirken; THKO militanları için önemli olan, ihtilalci çizgilerine sadık kalmak, hakim sınıfların azgın terörünün önünde boyun eğmemek, devrimin ve halkın çıkarlarını her şart altında savunmaktı. Bir avuç dönek dışında THKO militanlarının ve diğer ihtilalci örgütlerin saflarında mücadele eden devrimcilerin bütün bu dönem boyunca içeride ve dışarıda kanları ve canları pahasına ve şanlı görevi yerine getirdiklerine halkımız tanıktır.

"12 Mart yarı-askeri faşist rejimini izleyen dönemde dağınık bir biçimde mücadelelerini sürdüren THKO militanları, örgütün merkezi yapısını yeniden kurmak, geçmiş mücadeleyi değerlendirmek ve onu yeni bir düzeye yükseltmek amacıyla yürüttükleri çabalara hız verdiler ve sonunda bu amaçlarını gerçekleştirdiler."

"1971 Sol Hareketi, THKO ve Gelişmesi" başlığını taşıyan yazıda 1974-75 sonrası gelişmeler ve örgütün geçirdiği iç evreler ve mücadeleler anlatıldıktan sonra şöyle denilmektedir:

"Türkiye'de küçük-burjuva ihtilalci bir örgüt, gelişme süreci içinde, düşenleri, döküntüleri ve eskiyi yaşatma uğruna direnenleri atarak, tümüyle sistemleşmemiş de olsa revizyonizmle Troçkizmden büyük ölçüde etkilenen ve burjuva ideolojisinin şekillendirdiği teorik temelini (yalnız kendisininkini değil, elli küsur yılınkini de) yerle bir edip Marksist-Leninist bir teorik temel ve programa kavuşarak doğru bir siyasi çizgiye sahip bir komünist örgüt haline geldi. Ve bu gelişme içinde döküntülerin atılması ya da ayrılması dışında THKO bölünmedi, parçalanmadı.

1971-73 dönemi sonrası diğer küçük-burjuva ihtilalci iki örgüt, THKP-C ve TKP/ML-TİKKO içinde daha zayıf bir şekilde benzer bir gelişme yaşanmasına rağmen, her iki örgüt de parçalandı. Belli bir Marksist gelişme potansiyeli taşıyan gruplar ayrı örgütlenmelere gitmek zorunda kaldılar. Bunlardan THKP- C /ML hareketi adını alan birincisi, "Üç Dünyacı" revizyonist karargaha iltica etti. Bazı militanları "Üç Dünyacı" revizyonizme karşı çıkarak, ama, kendi dışlarındaki gelişmeye, THKO'nun durumuna gözlerini kapayarak eski konumlarını sürdürmeye çalışıyor. TKP/ML hareketi adını alan ikincisi ise, sözde reddederek içinden çıktığı küçük-burjuva hareketi bugün baştan beri komünist olarak niteleyip, belli başlı konularda genel olarak modern revizyonizmin özel olarak da "Üç Dünyacı" revizyonizmin derin etkisi altında savunduğu anti-Marksist görüşlerle esas saldırısını THKO'ya yöneltmeye çalışıyor. Bunların karşısında ise, THKO, komünist bir parti öncesi örgüt olarak, bugün gelişmesinin son dönemlerindedir.

"Önümüzde artık özlem olmaktan çıkan partinin kuruluşu meselesi var."

1978'den geriye bakış

"1971 Sol Hareketi THKO ve Ge-

Dev.Sa.7.Sü.6'da